Februar 2002

Številka 11, letnik VIII

PLANINSKI POPOTNIK

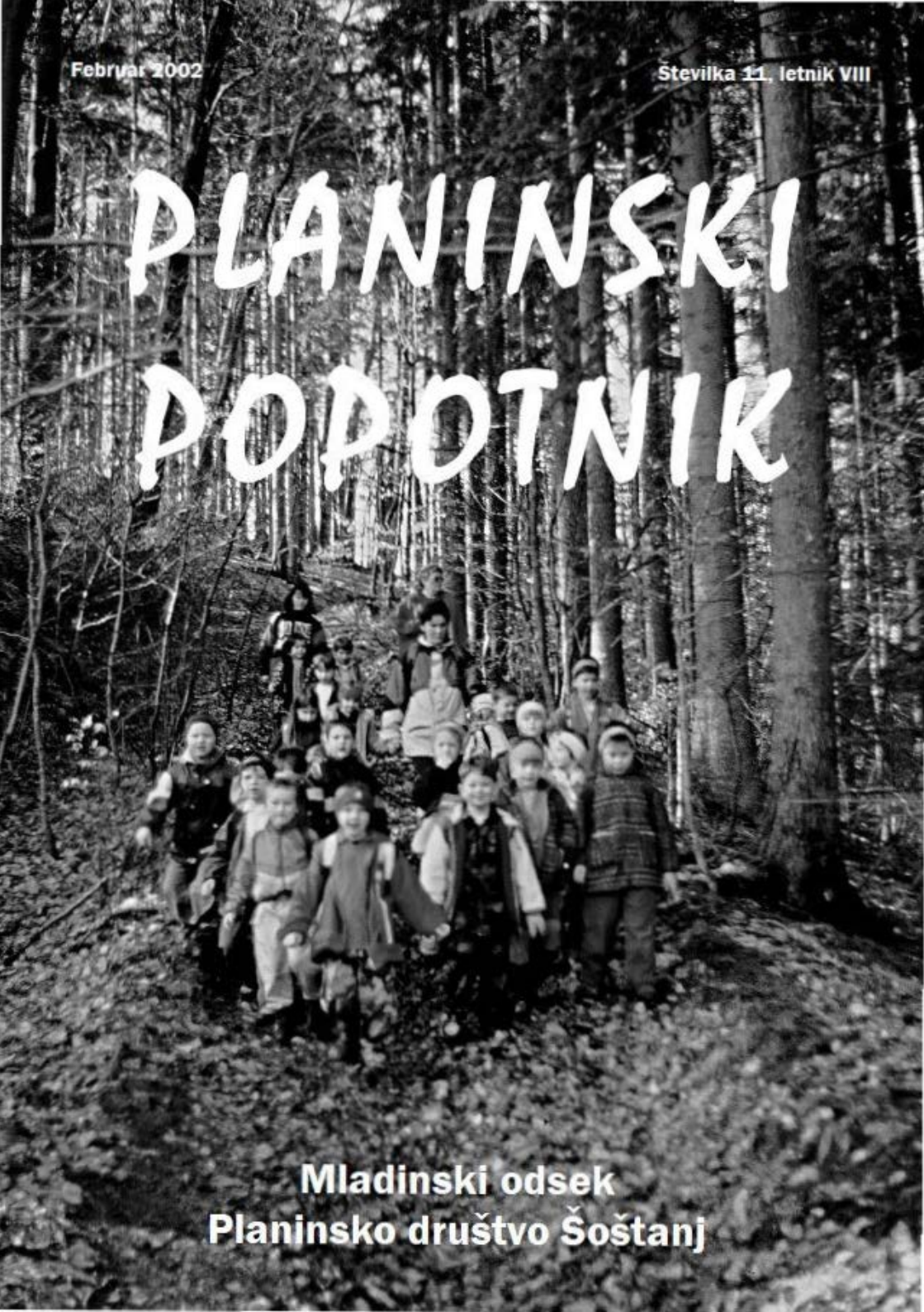

Mladinski odsek
Planinsko društvo Šoštanj

2002

Planinsko društvo Šoštanj 1904

januar

P	T	S	Č	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

februar

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

marec

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

april

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

maj

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

junij

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

julij

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

avgust

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

september

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

oktober

P	T	S	Č	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

november

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

december

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj.

Za to številko je energijo porabljala ekipa v sestavi:

Urednika:	Andreja KONOVŠEK, Bojan ROTOVNIK
S prispevki so pomagali:	Blanka GAGULIČ, Martina PEČNIK, Brina JERIČ, Jure GRUDNIK, Zinka MOŠKON, Miran HUDEJ, Darja ČREMOŽNIK, Jerica KOREN, Borut PERŠOLJA, Matej KORTNIK, Jure DREV, Evgen DRVARIČ, Danilo ČEBUL, Barbara MAVSAR
Fotografije in diase so prispevali:	Matej NOVAK – Mato (Fotomaher MATO), Bojan ROTOVNIK, Brina JERIČ, Andreja KONOVŠEK, Zinka MOŠKON, Martina PEČNIK, Blanka GAGULIČ, Zinka KOSTANJŠEK
Napake iskala in jih popravila:	Jožica ANDREJC
Računalniško oblikovanje:	Emil PEVEC
Število izvodov:	430
Tisk:	Papirna galanterija Ravnikar, Domažale

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani.
Prav tako ne izplačujemo honorarja vsem dodatnim iskalcem napak! Morebitne napake so namenjene zbiralcem.

Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Pri izdaji so nam finančno pomagali:

- **OBČINA Šoštanj**
- **PD Šoštanj**
- **Športna zveza Šoštanj**

- KS ŠOŠTANJ
- Bivša Študentska skupina MO PD Šoštanj
- Cvetličarna NAHTIGAL
- Papirnica PERO
- Bojan Rotovnik
- Marko Meža
- Vlado Stropnik

In še mnogi drugi, ki so nas spodbujali z dobro besedo in moralno podporo!

VSEM HVALA!

ČEBELICA MAJA

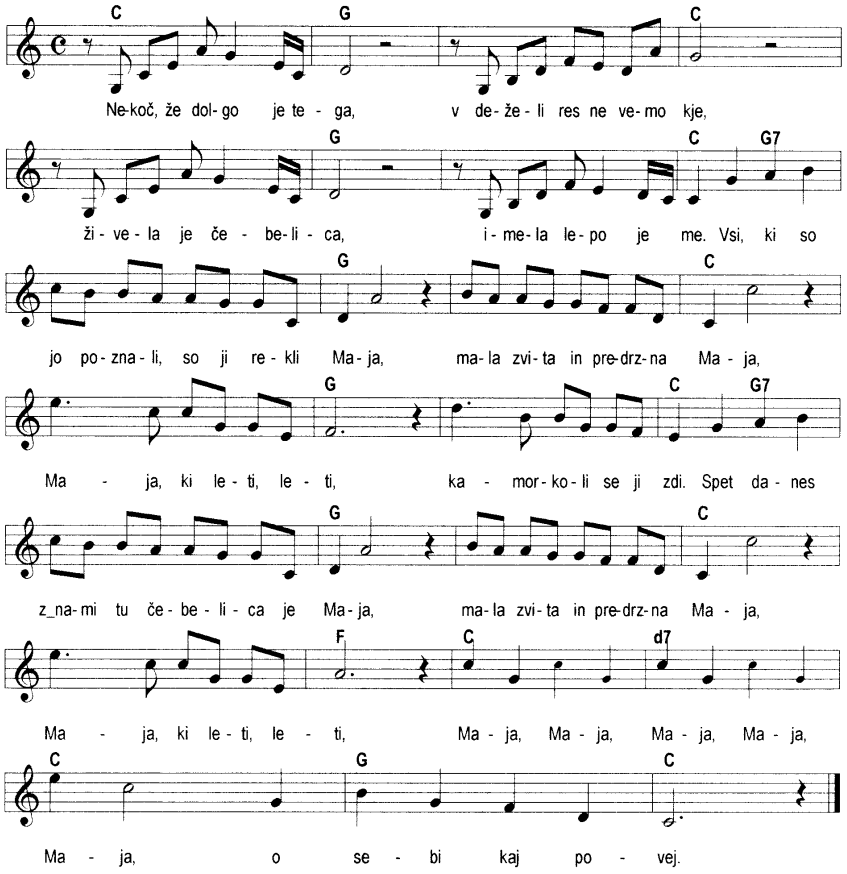

Pripravila Blanka Gagulič

UVODNIK

Ob tem, ko sem dirkala naokrog in iskala donatorje, piscem težila za članke ter razmišljala 100 km/h o Planinskem popotniku, je v meni nastajal tale uvodnik.
Za začetek sva vas z Bojanom želela presenetiti v novi obleki (pa ne, da bi si midva kupila vsak ene nove hlače). Nekje je bila skrita ideja, da bi vas Planinski popotnik pozdravil z barvnimi platnicami. Pa, žal, tokrat ni šlo. Denar je rekel zadnjo besedo. Že za to, da je nova številka sploh tu, se lahko zahvalim kar malemu morju donatorjev (navedeni so na koncu). Kar nekaj je takih, ki so za izdajo te številke prispevali iz svojega žepa. Ob tem, da tako ali tako vsak tisočak nekajkrat obrnemo, preden ga damo iz rok, nam je vsak prispevek prišel zelo prav. Hvala vsem, ki nam materialno in moralno stojite ob strani.

Pri nastajanju tokratne številke sem začutila še nekaj, kar je zelo spodbudno. Planinski popotnik postaja res vse bolj društveni časopis in ne samo domena Mladinskega odseka. Že res, da nas je pri preteklih številkah podpiralo celotno društvo (tako finančno kot moralno), vendar je bilo pri nastanku letošnje številke to še bolj opazno – pri pisanju so se nam pridružili tudi "iz samega vrha UO PD".

In še eno stvar sem zasledila. Kar nekaj članov me je vprašalo: »A bote letos tut tist Popotnik vn dali? Je tk fajn za pogledat.« Ko slišiš kaj takega, potem veš, da je tvoje delo obrodilo sadove in da Popotnik postaja poleg izletov tudi neka vez med člani.

Leto 2002 bo zaznamovalo leto gora. Razglasila ga je organizacija Združenih narodov. Tako bosta Planinska zveza in tudi Mladinska komisija pri PZS priredili kar nekaj akcij (Dan planincev, kongres in razstava, mladinska ekološka patrulja itd.). Tudi naše društvo pri tem ne bo stalo ob strani. Zagotovo bomo leto gora obeležili že na občnem zboru, manjkal pa ne bo tudi kak izlet v ta namen.
Ne bom vam solila pameti, da lahko in kaj lahko kot posamezniki naredite, da bo LETO GORA tudi vam in goram prineslo nekaj. Vsak drobec bo delček sestavljanke ali velikega mozaika, ki mu pravimo GREMO V HRIBE.

Andreja Konovšek

NAJ BO V LETU GORA
VAŠ KORAK VAREN!

2002 Mednarodno LETO GORA

PA ŠE ENA OD PREDSEDNIKA

Ptičje petje naznanja, da se je začela narava prebujati, sonce vse močneje greje in osvetljuje vrhove, ki obkrožajo naša bivališča. Vsak dan so nam bližji in kar goreče vabijo vse, ki so željni vživeti se v naravo, znajo uživati njeno lepoto in jo ceniti. Žal je danes vse več takih, ki vse lepote naših hribov in gora ne znajo ceniti in čutiti z naravo. Živimo prehiter tempo in le redko se naš korak ustavi tam, kjer je najlepše, kjer si spočije dušo še tako zahteven planinec.
Vsaka hoja mora biti skrbno načrtovana, časovno in glede opremljenosti. Kakor moraš na ples v pravih in dobrih čevljih, prav tako ali še bolj važna je oprema v naravi. Zaman je jokanje in stokanje, če se kaj nepredvidenega pripeti, če na to nismo pripravljeni.
Zato naj bo vsak izlet ali pohod v naravo v znamenju jasnega spoznanja, da smo del narave, da jo moramo spoštovati in ohraniti v njeni pravi podobi, da ne bo naša prisotnost motila ničesar, kar z njo živi še posebej v teh časih, ko so redki kotički, kjer ni takšnih ali drugačnih negativnih vplivov.
Trudimo se, da bo takšnih kotičkov ostalo čim več.
Vsaka cvetlica je najlepša tam, kjer je pognala korenine in si poiskala svoj prostor, zato ne skrunimo te naravne lepote.
Nekoč sem zrl v čisti studenček, ki so ga sončni žarki osvetljevali. Tekoč med skalovjem so se v njem prelivali pravi biseri, ki so izginjali v žuboreči strugi. Kar nisem mogel usmeriti pogleda drugam. Kar naenkrat priplava po njem tak val, ki prav gotovo ni sodil v njegovo okolico. Le majhen papir sem pobral iz njega, obenem pa tako velik za tja, kamor ne spada. Zato pomagajmo naravi, naj ohrani tisto, kar nas privablja. Kar pa prinesemo s seboj, odnesimo nazaj v dolino in odložimo tja, kamor spada. Le tako bomo visoko gori v planinah spet dobrodošli.
Še nekaj pa je, kar zelo pogrešam v planinah. To je srečevanje s prisilnimi pohodniki, ki ne vedo, kje so, niti ne vedo, kako se obnašati ali komunicirati z mimoidočimi. Tudi tega se je treba naučiti, saj je kultura še kako pomemben dejavnik. Ob pozdravljanju si včasih izpostavljen tudi nevarnostim, ki jih je v gorah vedno dovolj. Tudi humanosti pri poškodbah ali zdrsih čutim premalo, saj je samo tistih, ki so zato usposobljeni, prav gotovo premalo. Naj nam bo v ponos, če smo lahko kakor koli komu pomagali, da se je lahko srečno vrnil v dolino.

Naj bo vsaka stopinja varna, naj nas spremlja čim več ptičjega petja in drobnega cvetja, dajmo duši tisto, ki najbolj potrebuje, naj nas ne zmede nobena prepreka, nam bodo še prehitro ušla leta!

Miran Hudej

»Le enkrat si mlad: ko si mlad; in pa vse življenje, kadar si planinec …
Le tako te ne more doleteti najstrašnejša vseh obsodb: da bi ostal sam, star in brez ljubezni. Narava ti vselej ostane.« (France AVČIN: Beli križ)

ŠPORTNA ZVEZA ŠOŠTANJ

http://www.sportna-zveza-sostanj.si/

združuje 16 športnih društev, ki delujejo na območju Občine Šoštanj. Poleg povezovanja športnih društev zaradi uresničevanja skupnih interesov Športna zveza Šoštanj vodi aktivnosti ob vsakoletnih "Dnevih rekreacije" ter upravlja športni objekt Dom TVD Partizan.

Člani Športne zveze Šoštanj:

- Košarkaški klub Elektra Šoštanj
- Moški kegljaški klub Šoštanj
- Nogometni klub Usnjar Šoštanj
- Odbojkarski klub Topolšica - Šoštanj
- Športno društvo Šoštanj
- Ženski odbojkarski klub Kajuh Šoštanj
- Namizno teniški klub Spin Šoštanj
- Planinsko društvo Šoštanj
- Šahovski klub Šoštanj
- Letalsko-modelarski klub Šoštanj
- Ribiška družina Paka Šoštanj
- Rokometni klub Veterani Šoštanj
- Šaleški jamarski klub Podlasica Topolšica
- Ženski kegljaški klub Šoštanj
- Športno društvo Gaberke
- Taborniško društvo Rod Pusti grad Šoštanj

Kontaktne informacije:

- el. pošta: info@sportna-zveza-sostanj.si
- naslov: Kajuhova 15, p.p. 26, 3325 Šoštanj
- GSM: 041/ 759-435 - sekretar ŠZŠ, Nino Ošlovnik

Planinsko društvo Šoštanj
vas vabi na

TRŠKA POT
okoli Šoštanja

Pohod po Trški poti
okoli Šoštanja,

ki bo v nedeljo,
3. marca 2002.
Pričetek pohoda bo
od 8. do 9. ure
pri Ribiški koči v Šoštanju.

Vabljeni!

LETO 2002 JE LETO GORA

Združeni narodi so na pobudo Kirgizije v novembru 1998 razglasili leto 2002 za MEDNARODNO LETO GORA. S tem se nadaljuje tradicija Organizacije združenih narodov (OZN), da posamezna leta posveti določenemu delu Zemlje.V posebni resoluciji, ki jo je sprejela Generalna skupščina OZN, so zapisali, naj bo nosilec dejavnosti v Mednarodnem letu gora FAO (Organizacija za kmetijstvo in prehrano), hkrati pa so pozvali vse vlade, naj finančno in organizacijsko podprejo načrtovanje in izvajanje aktivnosti, povezane s tem letom. Vse, ki jih zanimajo gore, je OZN spodbudila, naj povečajo svoje zavedanje o pomenu trajnostnega razvoja gorskega okolja, kamor lahko štejemo razne oblike podajanja znanj o gorskih ekosistemih, spoznavanju in ohranjanju bogate kulturne in naravne dediščine gorskih območij, opredelitev pomena gorskih naravnih virov za kakovostno življenje prebivalstva danes in v prihodnosti ter vzpodbujanje njihovega aktivnega varovanja in zaščite.

»Gorska območja so pomemben vir pitne vode, obnovljivih virov energije, rudnin, gozda in kmetijskih pridelkov. So del občutljivega planetarnega ekosistema, območje neprecenljive biološke raznovrstnosti in osupljivih prilagoditev na zahtevne razmere ter življenjski prostor ogroženih rastlinskih in živalskih vrst. Gorska območja so bila skozi zgodovino zaznamovana s slabo prometno prehodnostjo in obmejnostjo, saj po gorah pogosto potekajo jezikovne, kulturne, narodnostne in državne meje. Ta območja so se ohranila kot starodavna žarišča bogate kulturne dediščine domačega prebivalstva. V zadnjih desetletjih so gorske pokrajine postale turistično in rekreacijsko območje, ki ga vsako leto obiščejo milijoni ljudi.

Planinska zveza Slovenije je z več kot 74.000 člani in 231 planinskimi društvi ena najmnožičnejših in najstarejših civilnodružbenih organizacij v Sloveniji. Z razvejanim sistemom usposabljanj vseh starostnih skupin članstva in ob pozitivni dediščini preteklega delovanja, ki ga povzema Častni kodeks slovenskih planincev, ima Planinska zveza veliko možnosti za okoljsko vzgojo. Zavedamo se, da so se v povezavi s planinstvom v gorah začeli pojavljati nekateri ekološki problemi, na primer onesnaževanja voda, ravnanje z odpadki, hrup, promet v alpskih dolinah in na prelazih … Zato že dobro desetletje izvajamo ukrepe za izboljšanje stanja, kot so zmanjšanje porabe vode (odprava pranja posteljnine v planinskih kočah), uporaba razgradljivih čistilnih sredstev, uvajanje suhih stranišč in gradnja bioloških čistilnih naprav, raba obnovljive energije sonca in vetra, razvrščanje odpadkov in njihov prenos v dolino ter vzpodbujanje prevoza z železnico.« (Peršolja)

Leto gora pomeni za Planinsko zvezo Slovenije (PZS), planinska društva in posameznike, ki radi zahajajo v gore, veliko obveznost. PZS je že pripravila vrsto projektov in se povezala z ustreznimi ministrstvi in institucijami, da bi tako lažje izpeljala vse načrtovano. Tako bo PZS aktivno sodelovala na področjih zakonodaje (priprava zakona o

visokogorju, zakon o planinskih poteh itd.), izobraževanja (izobraževanje najmlajših – letu gora naj bi bila posvečena ena številka revije Ciciban), na razpis pa je prijavila kar nekaj projektov (Festival gorskega filma, Ekološko osveščenje obiskovalcev gorskega sveta, Triglavski muzej, Ekološka sanacija planinskih koč itd.). Glavni prireditvi ob letu gora bosta Dan planincev 2002 in osrednja prireditev ob Mednarodnem letu gora 2002 (kongres in razstava v Ljubljani). Seveda pa bo ob vsem tem še veliko drugih akcij, ki jih bodo pripravila posamezna društva, planinske koče, o letu gora boste lahko prebirali v raznih revijah, gledali oddaje po televiziji itd.

Zagotovo bomo tudi v našem planinskem društvu Mednarodno leto gora primerno obeležili. O letu gora bo že na občnem zboru razstava, ki jo bo pripravil Mladinski odsek (še posebej tu izpostavljam planinsko skupino iz OŠ Bibe Roecka). Letu gora bo posvečen tudi eden izmed pohodov, v jesenskem času pa bomo v Mestni galeriji pripravili tudi predavanje na temo gora. O akcijah, ki bodo potekale ob letu gora, vas bomo obveščali tudi v planinskem kotičku Lista Občine Šoštanj.

Kako pa lahko kot posamezniki obeležimo leto gora in se nanj pripravimo? Seveda pri tem ne gre samo za to, da se enkrat v letu spomnimo in pomislimo na gore. Za gore lahko ob vsakem našem obisku naredimo majhen, a pomemben korak. Lahko pričnemo že s tem, da vedno vzamemo s sabo vrečko za smeti in jih tako odnesemo s seboj v dolino (stara, morda oguljena fraza, a še kako pomembna za gore), v planinski koči uporabljamo svojo rjuho, se privadimo skromnosti in smo zadovoljni že z zavetjem, ki nam ga koča nudi. Potem je tu še skrb za rastline (zavarovane!) in živali. V gorah naj cvetja ne bi trgali in kričali na vse grlo. Se potem še sprašujete, zakaj lani na turi niste videli gamsov, kozorogov, čeprav vam je prijatelj zagotovil, da jih boste zagotovo srečali. Kadar koli, naj bomo v gorah ali dolini, imejmo pred očmi pregovor, ki pravi, da narave in vseh njenih darov nismo prejeli kot dediščino od svojih prednikov,

ampak smo si jo izposodili od svojih otrok. Zaščita gorskega sveta naj ne bi bila sama sebi namen, obiskovalec gorskega sveta je gost v gorah in ne njihov gospodar. Gore naj bi ostale poseljene, obiskovane in lepe v bodočnosti, za naše otroke in prihodnje rodove.

Naj Mednarodno leto gora ne uide kar tako mimo vas. Naj se vas dotakne, da boste razumeli, zakaj je vsak dan pomembnejše, da bi znali (in se naučili) ohraniti to, kar imamo – naravo in gore – nekaj enkratnega in neponovljivega.

Andreja Konovšek

Vir:
PERŠOLJA B., 2002: Leto 2002 - mednarodno leto gora, Planinski koledar za leto 2002, izdala

BOJAN

Bojan se je svoj čas ukvarjal z rožami in vrtnarjenjem. V sodelovanju z nizozemsko vrtnarsko koorporacijo Venejorože je razvil posebno barvilo, ki ga dodajajo vrtnicam, da te postanejo belo- rumene barve. Sodelovanje je šlo celo tako daleč, da je zanje posnel fotografijo skupaj z že omenjenimi vrtnicami. Fotografijo so predelali v velik plakat, ki je med drugim visel tudi v znani šoštanjski cvetličarni Nahtigal. Zaradi prevelike konkurence in trnov, ki se jih genetsko ni dalo odpraviti, je Bojan kasneje svoj 'biznis' opustil in danes se ukvarja z povsem drugačnimi vrtnicami.

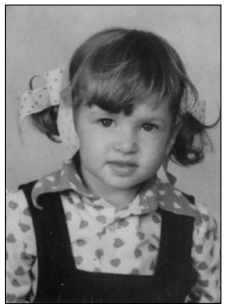

BLANKA

Tole luštno dekletce s čopki, je svojo fotografijo posnelo za naslovno stran kasete Dva majhna čopka, ki je bila izdana ob priložnostnem obisku znane operne pevke Nezapoje VisokiC. Ta je imela svoj koncert na šoštanjskem bazenu. Blanka je pred koncertom dobila možnost, da se predstavi občinstvu. Požela je takšen aplavz, da je še dolgo po koncu koncerta odmevalo od elektrarniških dimnikov. To je bilo velikega pomena, saj se je hipoma odločila, da svoj talent nadgradi in se v življenju posveti glasbi. Od tega ima korist tudi MO PD Šoštanj. (zapoj si čebelico Majo)

ANDREJA

Poleti leta 1979 je bilo v Maroku neuradno svetovno prvenstvo v hitrostnem guganju v zibeli, na katerega se je Andreja vneto pripravljala skoraj celo leto. Na tekmovanju se je zaradi prevelike vneme in želje po zmagi njena zibelka žal prevrnila in vsega je bilo konec. Prvotno navdušenje se je sprevrglo v tako žalost, da se nikoli več ni gugala, pa tudi v zibeli ni več ležala. Za tolažbo ji je šoštanjska lesna izdelala in podarila "kinderbet" v katerem je spala, dokler ni bila dovolj velika za pravo posteljo.

»Občudujem ljudi, katerih življenje je mirna ravnina.
Prostrana, rodovitna žitna polja, ki le kdaj pa kdaj rahlo vzvalovijo v vetru …
kajti moje življenje je kakor divja reka,
ki se nora zaganja v pravečno skalo
golega obupa!« (Nejc Zaplotnik: POT)

ŠE POMNITE ...?

MATO

Mato se je takoj, ko je shodil pričel ukvarjati z avtomobili in hitrostno vožnjo. To je ena izmed njegovih prvih slik za volanom, ki je bila posneta še isti dan, ko je zvozil ovinek na Š(v)ercerjevi. Kasneje je Mato svojo kariero obesil na klin, saj je postal blagajnik študentske skupine MO PD Šoštanj. Ugotovil je namreč, da mu bančni posli in plačano delo prinašajo več blagostanja, kot pa bi zaslužil, če bi se po dirkalnih pistah podil skupaj s Šumijem in Hakinenom. Za hobi danes Mato včasih prime v roke tudi fotoaparat in takrat nastajajo slike, ki jih potem vsako leto razstavlja na občnem zboru planinskega društva. Fotografije so celo tako dobre, da marsikatero izmed njih izberejo in objavijo tudi v znanem biltenu Planinski popotnik.

BRINA

Brina je v svojih rosnih letih trenirala nogomet pod vodstvom g. Prašnikarja. Menda je bila celo na listi kandidatk za glavno vratarko državne ekipe cicibank. Slika je bila posneta leta 1979, ko je bila na pripravah državne reprezentance cicibanov na Kreti. Takrat jo je doletela čast, da je v roke dobila tudi slavno žogo, za katero se takrat še ni vedelo, da bo z njo Rudonja zadel slavni gol. Prav zaradi tega je ta slika danes veliko vredna in Brina jo ima ponosno izobešeno v predsobi, da jo vsak obiskovalec ob vstopu takoj opazi.

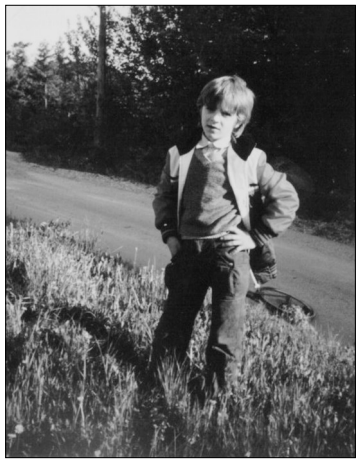

MATEJ

Vam je znan tale fantič? Zadeli ste! To je naš Matej. Slika je ukradena iz njegovega albuma fotografij za prodajni katalog Neckerman kolekcija pomlad 1981, ki je bil pripravljen za takratno nemško tržišče. Obetavno manekensko kariero je kasneje prekinil zaradi šoštanjskih tabornikov, ki niso trpeli njegovih izostankov na taborniških akcijah. Morda je bil to tudi vzrok, da se je kasneje priključil planincem.

NAPOTKI ZA VARNEJŠO HOJO, PLEZANJE IN BIVANJE V GORAH

Planinsko znanje

Za hojo v gore je treba imeti vedenje o gibanju in ravnanju v gorah ter o značilnostih gorskega sveta. Osnovno znanje, veščine in navade si lahko pridobimo na organiziranih vodenih turah, s sodelovanjem na planinskih šolah in tečajih, ki jih prirejajo planinska društva, in s samoizobraževanjem (učbeniki, priročniki, revije, internet). Cilj različnih vrst usposabljanja je upoštevanje in ohranjanje naučenega v praksi. Aktivnosti v gorah se lotimo le ustrezno usposobljeni in opremljeni, postopoma in z vajo.

Izbira cilja in poti

Ustrezna izbira cilja in poti je odločitev, ki odločilno pripomore k varno izpeljani turi. Pri izbiri ture upoštevajmo svoje znanje in izkušnje, telesno pripravljenost, vzdržljivost in opremo. Temu prilagodimo naše želje po premagovanju naporov. Informacije o poti zberemo iz vodnika in zemljevida, o turi se pogovorimo z nekom, ki je pot pred kratkim že prehodil. Pomembno je, da ne precenjujemo svojih sposobnosti.

Oprema

Sestavni del osebne opreme vsakega obiskovalca gora so gojzarji in nahrbtnik. V nahrbtniku naj bodo poleg malice, pijače in osebnih dokumentov vedno rokavice, kapa, vetrovka, zaščitna krema, sončna očala, rezervna oblačila, kompas, ustrezen planinski zemljevid, zavitek prve pomoči z zaščitno (astronavtsko) folijo, piščalka, bivak vreča, vžigalice, sveča in baterijska svetilka. Opremo je treba znati pravilno uporabljati!

Planinske poti

V slovenskih gorah smo vse planinske poti glede na njihovo tehnično zahtevnost razdelili na lahke, zahtevne in zelo zahtevne. Na to nas opozarjajo opisi v vodnikih, različne oznake na izhodiščih poti ter na planinskih zemljevidih. Tehnično zahtevnost poti upoštevajmo pri načrtovanju in izvedbi ture! Izogibajmo se bližnjic, spoštujmo naravo in se obnašajmo kot njeni varuhi.

Tovariši na turi

Za turo si izberimo primernega tovariša, saj je samohodstvo po gorah tvegano in že ob manjših poškodbah lahko usodno. Če gredo z nami otroci, potem smo mi njihovi spremljevalci in ne obratno. Otrokom je treba podrediti cilj in vse dejavnosti na turi. Če se odpravljamo na pot v večji skupini, poskrbimo za stalni nadzor in štetje članov skupine.

Nevarnosti v gorah
V gorah nas ogrožajo naravni procesi, predvsem pa naša tvegana ravnanja. Vzroki nesreč so povezani z izbiro prezahtevnega cilja (telesna in duševna nepripravljenost), pomanjkljive in neustrezne opreme, z neusposobljenostjo in pomanjkanjem znanja o gibanju in pravilni uporabi opreme, nepoznavanjem poti in površja, podcenjevanjem trenutnih razmer v gorah, ki so povezane predvsem s padavinami in temperaturnimi značilnostmi. Najpogostejše nevarnosti so zdrs, padec, padajoče kamenje, strela, plaz in podhladitev.

Pred odhodom
Starejši in osebe s kroničnimi ter srčnimi boleznimi naj se o oblikah in zahtevnosti planinske dejavnosti predhodno posvetujejo z zdravnikom. Vsekakor velja, da se izogibajmo vročemu in soparnemu poletnemu vremenu! Tik pred odhodom preverimo najnovejšo kratkoročno vremensko napoved za gorski svet. Svojcem natančno povejmo, kam gremo in kdaj se nameravamo vrniti, da bodo, če nas v dogovorjenem času ne bo domov, znali pravilno ukrepati.

Začetek ture
Turo začnimo dovolj zgodaj, da se izognemo poletnim nevihtam, zgodnjemu mraku pozimi ali naglici ob vrnitvi v dolino. Hoja naj bo varna, udobna in ekonomična. Začnimo počasi, da se telo ogreje. V splošnem velja, da vedno stopamo na celo stopalo oziroma peta prsti. Najprej hodimo z očmi, šele potem z nogami! Posebej bodimo pozorni na dihanje! Hodimo z enakomernim tempom, ki ga poskušamo odkriti in vzdrževati tudi znotraj večje skupine. Osnovni tempo, pa tudi druge taktične prvine (počitki, trajanje hoje …), naj določa najšibkejši član skupine.

Med turo
Po poteh hodimo z odprtimi očmi. Dobro označena planinska pot je le sredstvo in možnost, da dosežemo želeni cilj, vsi obiskovalci gora pa morajo poznati osnove orientiranja. Če zaidete s poti, se vrnite na mesto, kjer ste jo zapustili. Med turo stalno spremljajmo razvoj vremena in mu prilagodimo njen potek. Če se razvijejo nevihtni oblaki se moramo nemudoma umakniti z grebenov in drugih izpostavljenih mest, saj vanje pogosto udarijo strele. V planinskih kočah in na vrhovih se ne pozabimo vpisati v vpisne knjige.

Počitek in prehrana
Na vsako uro hoje si privoščimo petminutni počitek. Daljše počitke izbiramo na krajih, ki so varni in udobni. Redne malice in pogosto pitje preprečujejo izčrpanost in dehidracijo. Na turah jejmo hranljivo mešanico lahkoprebavljive hrane. Postanek v koči izkoristimo za topli obrok, ki nam obnovi moči, in za pogovor z oskrbnikom. Poskrbimo, da vse, kar prinesemo s seboj v gore, tudi odnesemo v dolino. Če želimo v koči prenočiti, se predhodno pozanimajmo glede odprtosti koče in prenočišče rezervirajmo.

Zelo zahtevne poti
Zelo zahtevnih tur, pri katerih hojo zamenja plezanje, se lotevajmo samo primerno izkušeni in opremljeni. Za tovrstne vzpone potrebujemo dodatno tehnično opremo: čelado, plezalni pas ter samovarovalni komplet. Opremo si je moč izposoditi tudi v nekaterih trgovinah s planinsko in alpinistično opremo. Pri plezanju uporabljamo pravilo treh opornih točk. Vse oprimke, stope in žične vrvi vedno preverimo, preden jih obremenimo! Ne zaupajmo jim

RAZPIS

Že v prejšnji številki smo objavili razpis z naslednjo vsebino:

Planinsko društvo Šoštanj razpisuje natečaj za fotografije s planinsko tematiko. Krajinske fotografije morajo imeti za motiv okolico Šoštanja. Izbrali bomo pet fotografij, ki bodo uporabljene pri izdelavi spominskih daril PD Šoštanj.
Za fotografije, ki bodo izbrane na razpisu, mora avtor imeti na razpolago tudi film, ki v primeru izbora postane last PD Šoštanj. Fotografije, ki bodo prišle na natečaj ne vračamo. Avtorje bomo o izbiri obvestili.

Vsaka izbrana fotografija bo avtorju prinesla brezplačno udeležbo na enem izletu PD Šoštanj.

Razpis letos znova objavljamo, saj pretiranega odziva ni bilo. Natečaj je odprt do konca leta 2002. Svoje fotografije pošljite na naslov PD Šoštanj, 3325 Šoštanj.

Na lanski razpis se je javil Bojan Rotovnik. Njegove fotografije tokrat objavljamo.

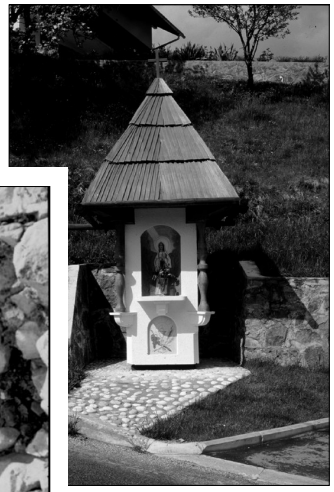

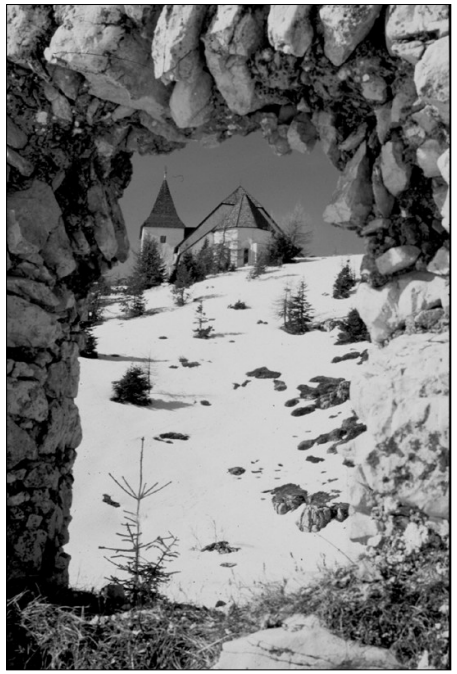

17. točka:

Člani VO so dolžni skrbeti za opremo PD, ki jim je bila izročena v izposojo in jo takoj vrniti, če jo potrebujejo drugi člani VO za pripravo in izvedbo izleta.

18. točka:

Člani VO izvolijo svojega načelnika, ki opravlja sledeča dela:

- zastopa interese vodnikov v UO,
- koordinira delo v VO,
- skrbi za povezovanje z ostalimi odseki v PD,
- dolžan je preverjati vodniško usposobljenost članov VO,
- skrbi za kategorizacijo članov VO (zbira in pošilja dokumentacijo za potrditev vodniške licence na PZS),
- skrbi za evidenco o društveni planinski opremi,
- pravočasno obvešča člane VO o vodniških izobraževanjih,
- skrbi za pravočasno prijavljanje članov VO na vodniška izobraževanja,
- sklicuje in vodi sestanke VO in
- skrbi za povrnitev stroškov članom VO.

V. PRAVICE ČLANOV VO

19. točka:

PD Šoštanj zagotovi članom VO:

- nemoteno izposojo društvene planinske opreme in literature za lastno uporabo oziroma za pripravo na izlet ali organizacijo samega izleta,
- po preteku življenske dobe planinske opreme, se oprema odpiše in se preda vodnikom, ki so za opremo skrbeli (odpisana oprema se ne sme uporabljati za društvene izlete),
- povrnitev stroškov vodniškega izobraževanja,
- brezplačen izvod vsake publikacije, ki jo izda PD Šoštanj.

20. točka:

PD Šoštanj kategoriziranim vodnikom PZS poleg pravic iz 19. točke zagotoviti še:

- brezplačno A društveno članarino (financira PD).

VI. KONČNE DOLOČBE

21. točka:

Za izposojo planinske opreme, povrnitev stroškov izobraževanja in povrnitev stroškov priprave na izlet se izdelajo posebni društveni obrazci za lažjo kontrolo in evidenco.

22. točka:

Vsa glasovanja v VO potekajo po večinskem sistemu.

23. točka:

Pravila VO se lahko spremenijo s soglasjem članom VO in UO PD Šoštanj.

Načelnik Vodniškega odseka
Matej KORTNIK

Predsednik Planinskega društva Šoštanj
Andrej TAMŠE

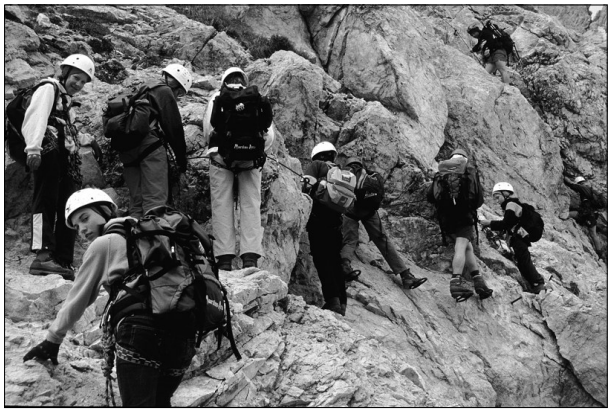

svojega življenja, ne da bi preverili njihovo stanje! Na poteh pazimo, da ne prožimo kamenja. Priporočljivo je, da se na te ture odpravimo v okviru organizirane ture planinskega društva ali v spremstvu gorskega vodnika.

Sestop

Ko smo na vrhu, je pred nami še več kot polovica poti. Najpogostejši opis gorskih nesreč vsebuje naslednja dejstva: zdrs na poti ob sestopu v zgodnjem popoldanskem času. Cilj naše ture je varna vrnitev domov in ne osvojitev vrha. Vrh gore je samo vmesni in ne končni cilj. Če le moremo, izberemo za vzpon težjo pot, za sestop pa lažjo, predvsem pa ne hitimo.

Preprečevanje nesreč in pomoč ob nesreči

Če začutimo znake utrujenosti ali izčrpanosti, se ustavimo za daljši počitek. Obrnite se ob pravem času! Če nam grozi nesreča, hranimo moči in si poiščimo zavetje, ko je za to še čas. Dolžnost vsakega obiskovalca gora je, da ob nesreči pomaga v okviru svojega znanja, izkušenj in možnosti. Poškodovanega najprej zavarujemo pred nadaljnjimi poškodbami in mu damo prvo pomoč. Zaščitimo ga pred mrazom, vetrom in vlago. O nesreči čimprej obvestimo gorsko reševalno službo (obveščevalne točke GRS, centri za obveščanje, policijske postaje). Sporočilo o nesreči naj vsebuje naslednje informacije: KAJ in KAKO se je zgodilo, KDO se je ponesrečil in KOLIKO je ponesrečenih, KJE se je zgodila nesreča, KAKŠNE poškodbe ima ponesrečeni, KDAJ se je zgodila nesreča, KAKO smo oskrbeli ponesrečenca in KDO posreduje sporočilo. In ne pozabimo na lastno varnost!

Borut Peršolja

Prvotno besedilo je bilo pripravljeno za predstavitveno zgibanko Planinske zveze Slovenije (december 2000). Ta različica se nekoliko razlikuje od objavljene. Besedilo so pregledali in ga oplemenitili s koristnimi popravki, predlogi in pripombami: Stojan Burnik, Blaž Jereb, Stanko Klinar, Franjo Krpač, France Malešič, Stanko Pinter, Bojan Polllak, Bojan Rotovnik, Jana Racman in Jože Stanovnik.

Urednika dodajava, da nam je Borut objavo zgornjega besedila dovolil in pripisal:

"Honorar, v obliki čudovito preživetih dni, ponošenih gojzarjih in oguljenem planinskem dnevniku, hvaležno poklanjam v dobrobit Šaleškega planinstva."

»Čutil sem, da ljubim gore zaradi bogatih razgledov, zaradi spominov, predvsem pa zaradi občutka odmaknjenosti, svobode in veselja nad tem, da sem živ, ki so mi ga mogle vliti le gore.« (Walter BONATI: Moje gore)

POLETJE NA PLANINSKI KOČI

Če si do poletja uspeš privarčevati kaj denarja, se razume, da odrineš na kakšno potepanje. Če denarja ni, je to precej težje. Služenje denarja v dolini, v prahu poletne vročine je prava mora, če te vleče kam drugam. Kam? Seveda, v hribe! Nekam, čim dlje stran, na sveži zrak, planinski veter, med zgodnja jutra in dolge večere … »A na kočo bi prišla delat? Ja, mi bomo nucali sigurno. Ti k'r prit …«. Oskrbnika na Kle-

menči jami sem poznala kot Čifa in Drejca iz Solčave, drug o drugem nismo vedeli prav dosti, toda kaj bi si človek s tem belil glavo!

In tako sem pristala na planinski koči, sprva dogovorjena za tri tedne, kar pa se je na koncu zavleklo v pozno jesen … Da delo na planinski koči ni zgolj gorska romantika, sem nekako že vedela. Saj sem tudi sama ena izmed tistih planink, ki imajo rade dober čaj, prijazno postrežbo, čiste sobe, dobro enolončnico …
Jutro se začne prav zgodaj, še zmeraj je (na srečo) kar nekaj planincev, ki začnejo svojo pot v dolini že ob svitu. Čaj mora biti pripravljen, mize in WC-ji čisti. Ko po 8. uri odide prvi val obiskovalcev, je treba pričeti s pripravami na kosilo: rezati čebulo, lupiti krompir, pripraviti testo za »štrudl«, olupiti jabolka ali nabrati borovnice, nabrati rože za čaj, vmes še pospraviti in preveriti sobe. Do 12. ure mora po hiši že dišati po golažu, joti, ričetu, pasulju, kisli juhi, »štrudlu« ali kakšni drugi okusni jedači. Kozarci morajo biti pomiti in pivo ohlajeno na najnižjo temperaturo, ki jo zmore akvarij*. Kajti prvi osvajalci savinjskih vrhov se že vračajo proti dolini. Prihajajo s svojimi vtisi s Strelovca, Krofičke, Ojstrice, nekateri so svoje jutro pričeli na Okrešlju ali v dolini Kamniške Bistrice … Najprej je treba »en'ga leden'ga kozoroga«! Ker so flaške itak vse pokvarjene, je treba rundo še ponoviti ali jo vsaj dokončati s »takratkim«. Ko pogasimo žejo, se seveda kaj kmalu oglasi lačen želodec. Energijo, ki smo jo izgubili, je pač treba nadomestiti. Pogled na jedilni list ponuja marsikaj in ker so vonjave iz kuhinje prepričljive, se kmalu začne popoldanski repertuar: »Ene žgance s kislim mlekom ... Joto, prosim … Dva »štrudla« z veliko borovnic … Pasulj z debelo klobaso … A gobova juha je iz domačih gob? … Dober tek! … Ja, dobr je blo … Super kuharja imate! … Ja, fajn smo se meli. Cel dan je bilo tak lepo. Bomo še prišli kaj … Srečno!« Medtem so prišli že tisti, ki bodo pri nas prespali. Prične se večerja, za njo pomivanje posode. Kmalu bo sonce za Mrzlo goro in Krofička bo zažarela v zadnjih žarkih tega dne ... Kako hitro je minil! Morda še hitreje kakor včeraj?

8. točka:

VO je dolžan sodelovati pri delu Mladinskega odseka (vodenje izletov, pomoč pri izobraževanju mladih planincev ipd.).

III. PRAVICE VO DO PD

9. točka:

PD povrne stroške vodniškega izobraževanja članom VO na podlagi predloženih potrdil.

10. točka:

PD Šoštanj je dolžno nabavljati planinsko opremo, ki jo člani VO potrebujejo pri organizaciji izletov in pri svojem vodniškem izobraževanju.

11. točka:

PD povrne stroške članom VO, ki jih imajo pri pripravi izleta in pri vodniškem izobraževanju:

- **prevoz:** a.) povračilo na podlagi predložene vozovnice,
  b.) povračilo na podlagi prevoženih kilometrov (10 l bencina na 100 km), ki ga lahko koristi samo voznik avtomobila,
- **prenočišče:** povračilo na podlagi predloženega računa planinskega doma (povrne se samo takrat, ko je bilo to potrebno pri pripravi izleta).

Prav tako mora PD kriti vse stroške, ki jih imajo vodniki pri vodenju izletov (stroški prevoza in prenočišča).

IV. DOLŽNOSTI ČLANOV VO

12. točka:

Vodniki PZS so dolžni voditi vsaj tri izlete letno po predhodnem dogovoru in iz teh izletov oddati načelniku pismena poročila.

13. točka:

Pripravniki za vodnika PZS morajo biti pomočniki vodnikov na vsaj štirih izletih letno po predhodnem dogovoru.

14. točka:

Društveni vodniki vodijo izlete po predhodnem dogovoru. Vodijo lahko samo izlete zahtevnosti A kategorije (lahke kopne poti).

15. točka:

Kandidati za vodnika PZS se morajo udeležiti vsaj sedem izletov v enoletni pripravljalni dobi.

16. točka:

Člani VO so dolžni sodelovati pri organiziranju in vodenju izletov vsaj tri leta po končanem zadnjem vodniškem izobraževanju, ki ga je financiralo PD, če jim to zdravstveno stanje dopušča.

Na podlagi 38. in 39. člena Pravil Planinskega društva Šoštanj je Vodniški odsek 17. maja 1996 sprejel in Upravni odbor 7. junija 1996 potrdil

PRAVILA
VODNIŠKEGA ODSEKA PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

I. UVODNA DOLOČILA

1. točka:

Naziv odseka je Vodniški odsek (v nadaljnjem besedilu: VO) Planinskega društva Šoštanj (v nadaljnjem besedilu: PD Šoštanj).

2. točka:

Njegovi člani so:

- **vodniki PZS**; vodniki, registrirani pri Planinski zvezi Slovenije,
- **društveni vodniki**; člani društva, ki imajo dolgoletne planinske izkušnje in jih Upravni odbor (v nadaljnjem besedilu: UO) društva potrdi in zanje s tem prevzame odgovornost,
- **pripravniki za vodnike PZS**; opravljajo pripravniško dobo po opravljenem tečaju za vodnika PZS,
- **kandidati za vodnike PZS**; tisti člani društva, ki bi želeli postati vodniki in jih na podlagi te želje VO povabi k delu. Kandidati potrdijo resen namen te odločitve z udeležbo na izletih, ki jih vodi VO in s splošnim zanimanjem za vodništvo.

II. DOLŽNOSTI VO DO PD

3. točka:

VO organizira in vodi izlete PD Šoštanj ali Mladinskega odseka PD Šoštanj.

4. točka:

Skrbi za izobraževanje svojih članov tako, da člani po usposobljenosti ustrezajo merilom, ki jih za vodnike postavlja PZS.

5. točka:

VO skrbi, da se število vodnikov prilagodi potrebam društva.

6. točka:

Skrbi za beleženje svojega dela (poročila iz izletov, kopije potrdil o izobraževanju svojih članov, letna poročila, ipd.).

7. točka:

VO je dolžan ob koncu leta sestaviti predlog izletov za prihodnje leto in ga predložiti UO v potrditev.

Ali počasneje kakor jutri? Ko odidejo zadnji gostje spat, bomo ugasnili agregat. Malo posedeli v majhni kuhinji ali se pogovarjali zunaj pred kočo. Pod zvezdami. Vsak s svojimi sanjami. Ki pa se zdijo ob takih trenutkih tako zelo blizu …

»Pa ne bi zamenjala tole za nič na svetu! Ne bi sedela zdajle na inštitutu v Ljubljani, pa čeprav bi imela petkrat več plačano. Me sploh ne briga! Tisti klošar za Ljubljanico je imel prav: »Najsrečnejši je tisti človek, ki vse, kar ima, nosi s seboj.« Kasneje sem to nekje prebrala, baje, da je to arabski pregovor. Ja, beduini so že vedeli, da je vse zapisano v zvezdah. Njim so pot in cilj.« (Izpisano iz dnevnika.)

Martina Pečnik

* Kdor se spomni oskrbnika Žikija, se spomni tudi akvarija, v katerem je imel ribe. Sedaj je ta spremenil svojo vsebino – postal je hladilnica za zaboje piva.

PLANINSKE KOČE IN VARSTVO OKOLJA

Uprava Triglavskega narodnega parka je 27. februarja 1996 pripravila in izvedla posvet na temo "Planinstvo in Triglavski narodni park", ki je potekal v hotelu Jelovica na Bledu. Posveta se je udeležilo skupno kar 62 predstavnikov planinskih društev, organov Planinske zveze Slovenije, predstavnikov lokalne samouprave ter različnih državnih organov in medijev. To je bil v zadnjem času najodmevnejši posvet na to temo, ki je prinesel tudi nekaj konkretnih rezultatov.

Na posvetu so bili predstavljeni mnogi zanimivi referati ter izmenjana različna mnenja o planinstvu v našem edinem narodnem parku. Glavna debata se je razvila okoli vprašanja okoljevarstvenega vidika planinskih koč v visokogorju. Zakaj je bila debata tako široka ravno na tej točki, ni težko uganiti: planinske koče so stičišče planincev, denarja in onesnaženja v visokogorju. Nikjer drugje niso problemi tako očitni kot ravno pri planinskih kočah, saj je frekvenca obiska iz leto v leto večja in s tem se tudi povečujejo problemi, povezani z delovanjem planinskih koč.

Potrebno se je zavedati, da so Julijske Alpe in slovenske gore na splošno eden izmed največjih nahajališč pitne vode v Sloveniji in je zato varstvo okolja še bolj pomemben dejavnik vseh prisotnih na teh območjih. Interesi se pogosto križajo in prihaja do nasprotovanj. A na srečo vedno več ljudi spoznava, da je narava dobrina, ki je nismo podedovali od prednikov, ampak smo si jo izposodili od svojih otrok. Svoje je naredila tudi ostrejša zakonodaja ter razne aktivnosti več organizacij na tem področju, tako da je premik iz leta 1996 do leta 2002 občuten in usmerjen v pozitivno smer.

Kaj se je tako pomembnega zgodilo v tem vmesnem obdobju:

- močno se je povečalo število planinskih koč, ki uporabljajo suha stranišča, saj so ta iz okoljevarstvenega vidika še najbolj sprejemljiva;
- redke so koče, ki za pridobivanje potrebne električne energije še uporabljajo zelo

glasen in potencialno nevaren dizel agregat. Namesto tega se v veliki meri koristi sončna energija ter drugi alternativni viri energije (veter ipd.);
- zmanjšalo se je število "črnih" odlagališč odpadkov v gorah, saj so razne čistilne akcije in dodatno osveščanje oskrbnikov in planincev naredili svoje;
- vedno manj planinskih koč opravlja pranje perila v koči, saj sedaj večina planincev uporablja lastno posteljnino, ki jo po uporabi operejo doma. Preostalo pranje pa se praviloma izvaja s pralnimi praški, ki manj škodujejo podtalnici in naravi v celoti oz. se izvaja v dolini;
- zaradi spleta različnih dejavnikov (pranje, suha stranišča ipd.) se je zmanjšala poraba pitne vode in s tem tudi količina odpadne vode, ki najbolj prizadene podtalnico.

Vse pa žal ni samo pozitivno, ampak je nekaj tudi negativnih trendov.
- Zaradi vedno manjšega števila obiskovalcev planinskih koč, ki bi v koči nekaj pojedli oz. prenočili, se z namenom pritegniti večje število obiskovalcev, veča udobje v planinskih kočah. To potegne za sabo veliko dejavnikov, ki ne koristijo čistejšemu okolju. Zato naj bo vsem nam vodilo, da je planinska koča zavetišče pred vremenskimi in drugimi neprilikami v gorah, ki nam nudi osnovne bivalne pogoje. Planinske koče nikakor ne smejo postati visokogorski hoteli in gostilne za petične goste.
- Vedno več planinskih koč se oskrbuje s pomočjo helikopterja, saj je ta vedno bolj cenovno in časovno konkurenčen ostalim načinom oskrbe (konji, peš ipd.). Helikopter povzroča velik hrup v gorah, kar je moteče tako za živali kot za obiskovalce gora. Posredno pa je helikopter tudi velika potencialna nevarnost zaradi možnosti izlitja goriva.
- Zaradi hitrega tempa življenja se vedno manj obiskovalcev ustavlja v planinskih kočah in s tem postavlja pod vprašaj ekonomsko računico mnogih planinskih koč. Zato se že dogaja, da planinska društva niso več sposobna voditi planinske koče in jo zato oddajo v najem zasebnikom, ki pa vedno nimajo posluha za varstvo narave, saj je dobiček praviloma na prvem mestu.

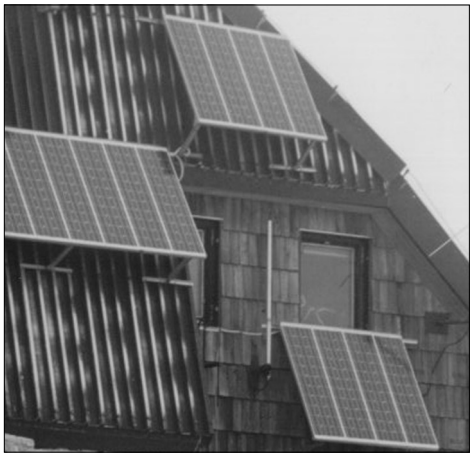

Za konec naj samo še dodam, da je varstvo okolja zelo kompleksen problem, ki se ga je potrebno lotiti preudarno in na podlagi temeljitih raziskav in analiz. Ves čas je potrebno spremljati rezultate ukrepov in po potrebi ustrezno ukrepati. Za to skrbi v Sloveniji več organizacij, tako civilnih kot državnih. Upajmo, da bo dejavnost teh organizacij in ustrezno vedenje nas, obiskovalcev gora, ohranilo naše gore in vso naravo vsaj v takšni obliki, kot jo imamo sedaj.

Za vsakega posameznega obiskovalca gorskega sveta naj velja:

"MISLI GLOBALNO, DELUJ LOKALNO!"

Razlago tega gesla prepuščam vsakemu posamezniku.

Bojan Rotovnik

Vir:

- Strokovna knjižica Triglavskega narodnega parka – razprave in raziskave 6, VARSTVO OKOLJA PRI PLANINSKIH POSTOJANKAH V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU, TNP, Bled, december 1997.

DIGITALNI ARHIV PLANINSKEGA POPOTNIKA

Planinski popotnik izhaja že od leta 1995 in do sedaj je bilo izdanih 11 številk. Celotna vsebina vseh izdanih Planinskih popotnikov je dostopna v digitalni obliki, in sicer na spletnih straneh Mladinskega odseka PD Šoštanj.

- **Planinski popotnik** št. 1 (izšel marca 1995): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik1.htm
- **Planinski popotnik** št. 2 (izšel maja 1995): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik2.htm
- **Planinski popotnik** št. 3 (izšel avgusta 1995): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik3.htm
- **Planinski popotnik** št. 4 (izšel decembra 1995): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik4.htm
- **Planinski popotnik** št. 5 (izšel aprila 1996): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik5.htm
- **Planinski popotnik** št. 6 (izšel marca 1997): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik6.htm
- **Planinski popotnik** št. 7 (izšel marca 1998): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik7.htm
- **Planinski popotnik** št. 8 (izšel marca 1999): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik8.htm
- **Planinski popotnik** št. 9 (izšel februarja 2000): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik9.htm
- **Planinski popotnik** št. 10 (izšel februarja 2001): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik10.htm
- **Planinski popotnik** št. 11 (izšel februarja 2002): http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/MO/popotnik/popotnik10.htm (od marca 2002 dalje)

Bojan Rotovnik

53.	ŠVARC	DANICA	ZAHVALA MK PZS	1999
54.	TAMŠE	ANDREJ	SREBRNI ČASTNI ZNAK MK PZS	1996
55.	TAMŠE	ANDREJ	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1996
56.	VOLK	MILOŠ	SPOMINSKA PLAKETA PZS	1972
57.	VOLK	MILOŠ	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1967
58.	VOLK	MILOŠ	SREBRNI ZNAK PSJ	1962
59.	VRABIČ	KAREL	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1974
60.	VRABIČ	KAREL	KNAFELČEVA DIPLOMA	1985
61.	ZABRET	VINKO	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1967
62.	ZABRET	VINKO	SREBRNI ZNAK PSJ	1962

Seznam je v fazi priprave, zato prosimo vse bralce, da na naslov društva posredujejo svoje pripombe in popravke. Hvala!

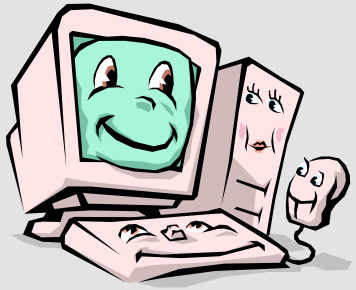

VIRTUALNO PLANINSTVO

Za obisk predlagamo naslednje spletne strani:

- **GORE…LJUDJE** (http://www.gore-ljudje.net) - najboljše slovenske planinske strani v tem času
- **PLANINSKE POVEZAVE** (http://www.gore-ljudje.net/povezave/) – vse povezave na slovenske planinske spletne strani zbrane na enem mestu
- **PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE** (http://www.pzs.si)
- **SLOVENSKE PLANINSKE KOČE** (http://www.pzs.si/koce.html)
- **SLOVENSKO ŠPORTNO PLEZANJE** (http://www.slo-climbing.com/)
- **IZLETI PO SLOVENSKIH GORAH IN HRIBOVJU** (http://users.over.net/bostjan/)
- **TRIGLAVSKI NARODNI PARK** (http://www.sigov.si/tnp/)
- **PLANINSKI VESTNIK** (http://www.planinski-vestnik.com)
- **ŠPORTNO INFORMACIJSKI CENTER – ŠPIC** (http://www.spic.tv)
- in da ne pozabimo: **PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ** (http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/)

Tudi letos vse mlade planince, ki si želijo teden dni prijetnih in zabavnih počitnic ter se radi potepajo po hribih v družbi svojih sovrstnikov, vabimo na Tabor mladih planincev. Ta bo letos že šestič zapovrstjo.

Tabor bo potekal od **13. – 20. julija** in sicer znova na Dovju.

Ugotovili smo namreč, da še vedno nismo odkrili vseh skrivnosti, ki nam jih nudi Zgornjesavska dolina in vrhovi Karavank ter Julijcev. Tako kot lani bomo tudi letos taborili skupaj z mladimi iz PD Zagorje, PD Sloga Rogatec in PD Vitanje. Za možnost spoznavanja novih prijateljev je torej že poskrbljeno. Ne bo manjkalo tudi potepanja po čudovitih gorenjskih hribih, spoznavanja gorniških spretnosti (plezanje, vozlanje), športa (odbojka) in zabave (večeri ob tabornem ognju).
Tabor je namenjen mladim planincem od petega do osmega razreda osnovne šole.
Razpis bo kmalu tudi izšel in takrat boste izvedeli še za več informacij.

VABLJENI,
da se nam pridružite!

TEGA PA RES NE SMEŠ ZAMUDITI!

»Potem je prišla puberteta, tisto čudovito obdobje, ko počasi postajaš takšen, kakor bi rad bil, pa niti ne veš, kakšen želiš biti. Čas, ko te življenje polni kakor prazni vrečo, ko imaš vse svoje odločitve za večne, svete in dokončne, in vse, o čemer sanjaš, se ti zdi dosegljivo.« (Nejc Zaplotnik: POT)

»PRID'TE, DA VAS POZDRAVIM!«

O Planinskem popotniku razmišljam celo leto. O čem bi pisala, kaj bi bilo novega? Ideja za "intervju" se je rodila že lani. Toda koga bi predstavili? Znanega alpinista, aktivnega člana društva, nekoga iz Mladinskega odseka. Ne! Odgovor je bil preprost: Zinka Kostanjšek, oskrbnica Koče pri Triglavskih jezerih.

Želela sem, da bi se o hribih in njenem delu pogovarjali kar tam – ob Koči pri Triglavskih jezerih, kjer je bila lani kot oskrbnica že devetindvajseto leto. Pa ni šlo. Septembrski dež je naredil svoje in jaz je nisem mahnila na "kraj dogodka". Tako sva se prvi dan februarja dobili kar pri njej doma, kamor me je prijazno povabila (pravzaprav sem se sama).

Lep topel popoldan je bil ravno pravi, da sva skupaj lahko obujali spomine na raj, kamor se vrača vsako poletje. Vprašanja so deževala, še bolj pa odgovori, tako da sem sproti komajda uspela zapisovati v beležko ali pa sem na to od časa do časa kar pozabila.

Oskrbnica Koče pri Sedmerih jezerih je Zinka postala slučajno. V hribe ni nikoli hodila. Leta 1971 je bila na oddihu v Radencih, kjer je spoznala dr. Erego, člana PD Ljubljana – Matica. Ta jo je nagovoril, da bi naslednje leto kot oskrbnica prišla na v Kočo pri triglavskih jezerih.
Kočo so odprli prvega maja in takrat je s Komne do Sedmerih zaradi visokega snega in zametov, ki so ponekod segali tudi do 5 m, hodila dobrih osem ur.

Prvih nekaj let so v koči tudi silvestrovali, odprla jo je za turno smuko, za prvomajske praznike. Počasi je koča postajala njen dom, v katerega je vsako leto vložila več dela, drobnih stvari, ljubezni, skratka tistega, kar je kočo naredilo dom (tako se danes tam počuti ona in tako se počutimo tisti, ki jo obiščemo).

Delo se je v skoraj tridesetih letih zelo spremenilo. Osebje pride na kočo po 25. juniju, da jo pripravi. V dolino se vrnejo med 20. septembrom in 1. oktobrom (odvisno od vremena). Koča ima danes 180 ležišč v sami koči ter 20 v sosednji zimski hiši. Največ gostov je ob avgustovskih vikendih.

Takrat osebje šteje 10 članov (Zinka, 3 kuharice, 2 sobarici, 1 hišnik in 3 za stežbo). Kuharice vstanejo že med 4.30 in 5. uro, da pripravijo vse potrebno za zajtrk "ta zgodnjih planincev", ki se bodo odpravili naprej proti Triglavu. Ostalo osebje vstane ob 6. uri.

Zinka se po zajtrku loti knjigovodstva, ki ji vzame časa vsaj do kosila. »Zmerom moram paziti, da mi kljub rezervaciji ostane še nekaj ležišč, za nenapovedane planince.« Recepcijo odpre ob 15. uri. Tiste planince, ki pridejo zgo-

12.	HUDOLETNJAK	TOMO	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1971
13.	JERIČ	BRINA	ZAHVALA MK PZS	2000
14.	KAJBA	CIRIL	PISMENA POHVALA PZS	1996
15.	KOJC	VIKTOR	SPOMINSKA PLAKETA PZS	1975
16.	KOJC	VIKTOR	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1967
17.	KOJC	VIKTOR	SREBRNI ZNAK PSJ	1962
18.	KOJC	VIKTOR	ZLATI ČASTNI ZNAK PZS	1974
19.	KOJC	VIKTOR	ZLATI ZNAK PSJ	1980
20.	KONOVŠEK	ANDREJA	ZAHVALA MK PZS	2000
21.	KOROŠEC	MAKSIMILJAN	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1996
22.	KORTNIK	MATEJ	ZAHVALA MK PZS	1999
23.	KORTNIK	MATEJ	PISMENA POHVALA PZS	1996
24.	KOTNIK	IVAN	RED ZASLUG ZA NAROD Z ZLATO ZVEZDO	1976
25.	KOTNIK	IVAN	ZLATI ČASTNI ZNAK PZS	1975
26.	KOTNIK	IVAN	ZLATI ZNAK PSJ	1979
27.	KOTNIK	IVAN	ZLATI ZNAK SOFKJ	1976
28.	LIKEB	ŠTEFKA	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1996
29.	MAVSAR	BARBARA	ZAHVALA MK PZS	2000
30.	**MLADINSKI ODSEK**	**PD ŠOŠTANJ**	**ZAHVALA MK PZS**	2000
31.	MOŠKON	ZINKA	ZAHVALA MK PZS	1999
32.	MOŠKON	ZINKA	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1996
33.	NAHTIGAL	FRANC	SREBRNI ZNAK PSJ	1962
34.	PEČNIK	MARTINA	ZAHVALA MK PZS	1999
35.	PEJOVNIK	VINKO	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1994
36.	PETEK	FRANC	ZAHVALA MK PZS	1999
37.	PETEK	FRANC	PISMENA POHVALA PZS	1996
38.	**PLANINSKO DRUŠTVO**	**ŠOŠTANJ**	**SPOMINSKA PLAKETA PZS**	1994
39.	PUSOVNIK	MARJAN	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1971
40.	RAJŠTER	STANE	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1996
41.	REHAR	VIDA	ZAHVALA MK PZS	1999
42.	ROTOVNIK	BOJAN	PISMENA POHVALA PZS	1996
43.	ROTOVNIK	BOJAN	ZASLUŽNI ZNAK MK PZS	1996
44.	SLATNER	JANEZ	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	
45.	STEGNAR	ANDREJ	ZLATI ČASTNI ZNAK PZS	
46.	STEGNAR	ANDREJ	ODLIKOVANJE PSJ	
47.	STEGNAR	LJUDMILA	ZLATI ZNAK PSJ	1962
48.	SVET	IVANKA	SREBRNI ZNAK PSJ	1962
49.	ŠTRBAN	LEON	ZAHVALA MK PZS	2000
50.	ŠTRBAN	LEON	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1994
51.	ŠUMER	BRANKO	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1971
52.	ŠUMER	BRANKO	SREBRNI ZNAK PSJ	1962

REGISTRIRANI POHODNIKI PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA
ki so pot večkrat prehodili od marca 2000

Ime	Priimek	Kraj	Prehodil/a
Evgen	Drvarič	Šoštanj	3x
Andrej	Jurič	Lokovica	3x
Boštjan	Obšteter	Ravne	3x
Vinko	Pejovnik	Šoštanj	3x
Rok	Gril	Šoštanj	2x
Matej	Kortnik	Lokovica	2x
Jasmina	Mahmutbegovič	Šoštanj	2x
Jure	Ostervuh	Ravne	2x
Ida	Pejvnik	Šoštanj	2x
Silvo	Pokleka	Lokovica	2x
Leon	Štrban	Šoštanj	2x
Valentina	Uran	Čemšenik	2x

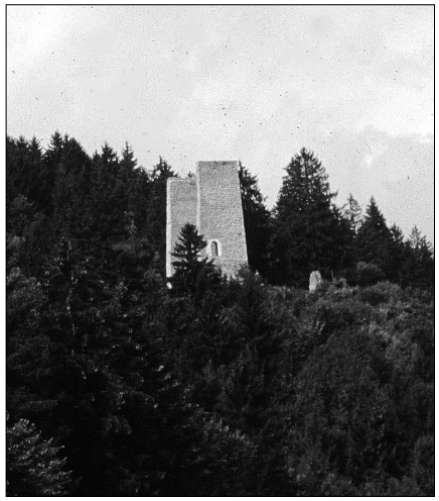

Podatke zbrala Blanka Gagulič

SEZNAM ODLIKOVANCEV PD ŠOŠTANJ
(vir: računalniška baza PZS, brošura "PD Šoštanj - 90 let" in arhiv MO)

	Priimek	Ime	Vrsta priznanja	Leto
1.	ARZENŠEK	ANTON	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	
2.	BAJEC	RUDI	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	
3.	DOVŠAK	TONE	ZLATI ZNAK PSJ	1962
4.	DREV	FRANC	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1971
5.	DREV	FRANC	SREBRNI ZNAK PSJ	1962
6.	DRVARIČ	EVGEN	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	1979
7.	DRVARIČ	EVGEN	SREBRNI ČASTNI ZNAK PZS	1994
8.	FECE	IVAN	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	
9.	FERDER	ERNA	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	
10.	GOSTEČNIK	FANIKA	BRONASTI ČASTNI ZNAK PZS	
11.	GREBENŠEK	FRANC	ZLATI ČASTNI ZNAK PZS	

daj popoldne, napoti naprej, da prenočijo na Komni ali na Planini pri Jezeru. »Planincev, ki pridejo pozno zvečer, ne morem pustiti zunaj.«

Posebno poglavje je nabava hrane. »Vedno mora biti na razpolago dovolj jajc, kvasa, sladkorja, mleka, kave itd.« Zgodi se, da kak večer spečejo tudi 150 palačink, redno pa na višku sezone tudi 10 pek (po 4 štruce) kruha. Hrano so včasih na kočo vsak drugi dan prinašali domačini s 7 konji. Zadnja leta pa ta prevoz opravi kar helikopter na začetku sezone, ko pripelje glavne stvari, drugače pa 2 krat na mesec. Zinka si želi, da bi se domačini s konji še vračali, saj je z njimi dobila veliko svežih stvari. Pogreša(jo) predvsem zelenjavo in sadje. »No, saj me prijatelji in znanci, preden pridejo, pokličejo in vprašajo, če kaj potrebujem oz. kaj želim. Kadar pride helikopter, osebje velikokrat presenetijo tudi s sladoledom.«

Z elektriko v koči (pridobivajo jo z agregatom oz. uporabijo sončno energijo) je njihovo delo še lažje. Z njo si pomagajo pri osvetljavi in pri shranjevanju živil v skrinjo ter hladilnik, ki ga je sponzoriralo Gorenje. V kuhinji imajo 2 štedilnika na trda goriva ter 2 plinska štedilnika (večji in manjši).

Spremembe so se v teh letih pojavile tudi v naravi. »Poznajo se zgodnja in topla poletja pa manj snega. Ko pridemo na kočo, snega skorajda ni več, pa tudi tiste zgodnje pomladanske rože že odcvetijo, npr. pogačica. Saj jo poznaš?« In debata je stekla o rožah. Tudi planinci so se spremenili. »Tisti ta pravi pridejo septembra, ko ni gneče, ko so hribi drugačni. Avgustovske vikende dobimo ponavadi tiste "nedeljske goste". Seveda se na srečo takrat oglasijo tudi planinske skupine oz. društva ter razna podjetja, ki so stalni gostje.« Omeni planince iz Škofje Loke pa PD IMP iz Ljubljane, planince iz Reke in Pule. Pri tem seveda ne pozabi vprašati, če imamo za letos v društvenem planu, da pridemo kaj naokoli. Šoštanjčanov se še posebej razveseli. Prinašajo novice od doma. Nekako drugače je. Ob tem se spomni na fotografije. Cel kup jih je in ob njih zopet obuja spomine in mi razlaga, kako je. Ves čas njen obraz izžareva neko posebno energijo. Nasmehne se ob vsaki novi fotografiji. »Vidiš, tole je bilo takrat, ko …«

Vprašam jo po raznih zabavnih in neprijetnih spominih ali dogodkih. »Enkrat je en planin'c vdrl v kočo in v njej živel dva meseca.« Ob hrani in kurjavi mu ni bilo slabo. Ko so ga dobili, so ga zaprli.
Med vesele dogodke doda tudi koline, ki jih imajo vsako leto ob koncu sezone. Takrat je

pravi praznik.

»In kaj počnete, ko ste v dolini?« »Ja, dela je dovolj.« Rada obišče svoje otroke, vnuke in njihove otroke. Na vsakega izmed njih je posebej ponosna. Drugače je tudi že od leta 1972 blagajničarka pri Društvu invalidov, kjer so zelo aktivni. »Imeli smo martinovanje, praznovali smo za novo leto, zdaj bo občni zbor, dan žena, v Ravnah bomo imeli športno srečanje itd.« Aktivnosti kar ni konec in Zinka se udeleži vseh, če se le da.

Čez zimo obišče tudi prijatelje, ki jih ima v Šoštanju in drugod, pravzaprav kar po vsej Sloveniji.

Ker sem vedela, da vsako leto, ko odhaja s Sedmerih, reče, da je bilo zadnje in da si potem na pomlad premisli, saj jo srce vleče nazaj, sem vprašala, kako bo letos. »Še ne vem. V Ljubljani zdaj dobijo novega tajnika. Če me bodo želeli, se bom na kočo letos s svojo ekipo še vrnila. Ne bi mi bilo vseeno, če bi videla, da ne bi bilo tako, kot je prav. Veliko sem vložila v kočo.« Dokončno bo izvedela v marcu.

»In kaj bi za konec sporočili še vsem šoštanjskim planincem in ostalim?« »Ja, da "nej kej" hodijo v hribe. Prid'te vsaj do Sedmerih jezer. Ni nujno, da greste najprej na Triglav. Prid'te, da vas pozdravim!« Ob teh besedah je na njenem obrazu zaigral nasmeh. Verjetno se ji je utrnila še kakšna želja, pa je ni povedala.

Zato bom rekla, da želim Zinki zdravja še naprej in da bi jo letos spet lahko pozdravili pri Sedmerih jezerih. Naj se skupaj s svojim "rukzakom", ki je šel z njo že 29 krat, tudi letos vrneta v njun raj.

Zinka, na svidenje pri Koči na Sedmerih

VPISNI KNJIGI S SLEMENA

Marija Lebar je Planinskemu društvu Šoštanj podarila dve zelo dobro ohranjeni vpisni knjigi iz Andrejevega doma na Slemenu. Nič posebnega, boste dejali! Pa temu ni tako, saj sta to prvi dve vpisni knjigi, ki sta bili na Andrejevem domu na Slemenu od njegove otvoritve dalje.

V prvi vpisni knjigi so zavedeni obiskovalci od otvoritve doma, ki je bila 21. septembra 1952, do 18. oktobra 1953. V drugi knjigi so zbrani podatki od 18. aprila 1954 do 1. januarja 1955.

Potrebno je poudariti, da v tistih časih vpisne knjige niso bile zgolj suhoparni zbir osnovnih podatkov o obiskovalcih, temveč je v obeh knjigah mnogi risb, krajših pesmi ter zelo zanimivih posvetil in opisov raznih dogodkov na poti in v koči.

Vpisni knjigi krožita med člani PD Šoštanj. Sčasoma bosta verjetno našli mesto tudi v Andrejevem domu na Slemenu, kamor spadata. Tako si ju bo lahko ogledalo večje število planincev in tako občudovalo likovno ter literarno nadarjenost takratnih obiskovalcev Andrejevega doma.

Bojan Rotovnik

PS. Vpisni knjigi si bo mogoče ogledati tudi na občnem zboru društva.

34.	Sonja	Horvat	Maribor
35.	Miran	Hudej	Lokovica
36.	Marija	Ivanuš	Zg. Majdina
37.	Vladimir	Juh	Maribor
38.	Andrej	Jurič	Lokovica - **3x**
39.	Ana	Jurič	Lokovica
40.	Nina	Jurič	Lokovica
41.	Franc	Jurjovec	Lokovica
42.	Frančiška	Jurjovec	Lokovica
43.	Brigita	Kishar	Maribor
44.	Maja	Kmetič	Kisovec
45.	Primož	Kmetič	Kisovec
46.	Petra	Kokol	Dornava
47.	Suzana	Kokol	Ptuj
48.	Marko	Kolarič Gavez	Ptuj
49.	Milojka	Komprej	Skorno
50.	Milan	Kopušar	Gaberke
51.	Jure	Koren	Dornava
52.	Tone	Koren	Maribor
53.	Matej	Kortnik	Lokovica
54.	Katja	Kos	Izlake
55.	Zlatka	Kovač	Maribor
56.	Katarina	Kovač	Čemšenik
57.	Bernarda	Kovač	Čemšenik
58.	Helena	Kozjek	Maribor
59.	Nastja	Kranjc	Ptuj
60.	Marina	Kranjc	Maribor
61.	Hana	Kropivšek	Izlake
62.	Lena	Kropivšek	Izlake
63.	Sandi	Kukovec	Polenšak
64.	Ivanka	Lampreht	Maribor
65.	Marko	Matjašec	Maribor
66.	Milan	Meden	Maribor
67.	Brane	Mihalič	Škofja Loka
68.	Nada	Mihalič	Škofja Loka
69.	Tim	Mlakar	Kisovec
70.	Jakob	Muhič	Ptuj
71.	Maria	Novak	Maribor
72.	Rudi	Novak	Maribor
73.	Boštjan	Obšteter	Ravne
74.	Tanja	Ocepek	Lokovica
75.	Žan	Ostrež	Kisovec
76.	Karl	Pajnkiher	Ptuj

77.	Julijana	Pavčič	Maribor
78.	Simon	Pergovnik	Šoštanj
79.	Anica	Periz	Maribor
80.	Marjana	Pernat	Podlehnik
81.	Kaja	Petrovič	Ptuj
82.	Simona	Petrovič	Ptuj
83.	Slavka	Pevec	Velenje
84.	Jernej	Pikl	Kisovec
85.	Mihael	Piskur	Žetale
86.	Silvo	Pokleka	Lokovica - **2x**
87.	Drago	Pokleka	Šoštanj
88.	Vinko	Povše	Litija
89.	Katja	Požun	Kisovec
90.	Dragica	Praprotnik	Ravne
91.	Franci	Rajh	Maribor
92.	Marjeta	Rebernak	Maribor
93.	Nina	Rehar	Šoštanj
94.	Marinka	Sinič	Maribor
95.	Timotej	Skledar	Žetale
96.	Nadda	Smolič	Maribor
97.	Jože	Soršak	Kidričevo
98.	Špela	Starc	Zagorje
99.	Hermina	Šilak	Zavrč
100.	Peter	Šilak	Ptuj
101.	Majda	Šoberl	Maribor
102.	Tomaž	Šoštar	Ptuj
103.	Boštjan	Štajnberger	Žetale
104.	Ivan	Tajnik	Ravne
105.	Tadej	Tašner	Dornava
106.	Viktor	Tomic	Skorno
107.	Valentina	Uran	Kisovec
108.	Karel	Uršič	Maribor
109.	Olga	Uršič	Maribor
110.	Šefik	Vajzovič	Maribor
111.	Borut	Vidovič	Ptuj
112.	Vida	Vidovič	Ptuj
113.	Florjan	Vidovič	Ptuj
114.	Vlasta	Voda	Ptuj
115.	Cilka	Vogrin	Maribor
116.	Jože	Vogrin	Velenje
117.	Helena	Vučina	Zavodnje
118.	Alenka	Zorko	Ptuj
119.	Rado	Zupančič	Kresnice

PREHODILI SO TRŠKO POT OKOLI ŠOŠTANJA V LETU 2001

Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj. Leta 2000 je izšla zloženka, na kateri je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah:

- v ribiški koči ob šoštanjskem jezeru,
- pri kmetu Vrhovniku v Lokovici,
- pri kmetu Pušniku (Rogeljšku),
- pred Rotovnikovo jamo v Skornem,
- pri Falentu v Lajšah.

Vsakdo, ki je na naslov društva poslal izpolnjen in žigosan kartonček - del zloženke Trške poti - je prejel spominski znak in je bil tudi vpisan v posebno evidenco pohodnikov po Trški poti. V letu 2001 je Trško pot okoli Šoštanja prehodilo mnogo več pohodnikov kot v letu 2000. Še posebej smo lahko veseli, da se je poti udeležilo veliko pohodnikov iz drugih krajev Slovenije. Upamo, da bo tudi v prihodnje tako. Zato pozivamo vse ljubitelje narave, da pri obisku Trške poti okoli Šoštanja žigosajo kontrolni kartonček in ga posredujejo na naslov društva.

Blanka Gagulič

Registrirani pohodniki po Trški poti v letu 2001

	Ime	Priimek	Kraj
1.	Marko	Adamlje	Zagorje
2.	Martin	Avberšek	Velenje
3.	Milka	Avberšek	Velenje
4.	Maša	Bantan	Izlake
5.	Klemen	Butaler	Žetale
6.	Urška	Butaler	Žetale
7.	Polonca	Colnarič	Žetale
8.	Majda	Cuder	Maribor
9.	Frančka	Cvetko	Ptuj
10.	Bojan	Čampa	Velenje
11.	Viktor	Čebela	Litija
12.	Damir	Čeh	Polenšak
13.	Mimica	Čuk	Maribor
14.	Maja	Čuš	Mezgovci
15.	Jože	Damiš	Maribor
16.	Marin	Dlaka	Maribor
17.	Jure	Drev	Lokovica
18.	Anton	Florjanc	Lokovica
19.	Jadranka	Furjan	Ptuj
20.	Izidor	Furjan	Ptuj
21.	Klemen	Furman	Žetale
22.	Sara	Gnar	Dornava
23.	Sašo	Golob	Dornava
24.	Zdenka	Gradišnik	Velenje
25.	Blaž	Grahek	Čemšenik
26.	Matej	Gregorec	Ptuj
27.	Nada	Gregorec	Ptuj
28.	Gregor	Gregorec	Ptuj
29.	Rok	Gril	Šoštanj
30.	Silvo	Grilj	Kresnice
31.	Niko	Guid	Limbuš
32.	Sara	Habjan	Kisovec
33.	Bojan	Horvat	Maribor

Planinsko društvo Šoštanj
vabi vse člane in simpatizerje
na

OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 2. marca 2001, ob 18. uri v dvorani Gasilskega društva Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev in pozdrav ter izvolitev organov Občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in načelnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora
4. Razprava na podana poročila
5. Program dela za leto 2002
6. Razno

Predsednik PD Šoštanj:
Miran Hudej

ZAKAJ POSTATI ČLAN PD ŠOŠTANJ?

V letu 2001 se je v okviru planinske organizacije pričel uvajati nov sistem starostno strukturirane članarine. Z bolj podrobno razdeljenim članstvom lahko planinska organizacija, kamor spada tudi PD Šoštanj, pripravlja prilagojene in v določeno ciljno skupino usmerjene aktivnosti.

Višina članarine Planinskega društva Šoštanj v letu 2002

Vrsta čl.	Obrazložitev	Članarina
A član	osnovne in dodatne ugodnosti	9.500 SIT
B član	odrasli (nad 27 let)	2.500 SIT
B2 član	starejši člani nad 70 let (50% popusta)	1.250 SIT
C1 član	študentje od 18. do 27. leta	1.500 SIT
C2 član	dijaki (končana OŠ do 18. leta)	1.000 SIT
C3 član	osnovnošolci	800 SIT
C4 član	predšolski otroci	500 SIT
D člani	družine	11.000 SIT
S član	posameznik - podpornik	1.000 SIT

Ugodnosti

Ugodnosti, ki veljajo za člane PD Šoštanj (razen za S člane) v letu 2002:

- **popust pri spanju v planinskih kočah doma in v tujini:** PZS je sklenila poseben dogovor s tujimi planinskimi zvezami o recipročnosti popustov za člane. Zato vam bo posebna nalepka, ki jo že imate oz. jo boste prejeli ob plačilu članarine, omogočila enak popust pri spanju na tuji planinski koči, kot ga imajo člani organizacije, ki ima v lasti kočo;
- **nezgodno zavarovanje doma in v evropskih gorah;** zavarovalnica povrne stroške do višine 2560 EUR;
- **povrnitev stroškov reševanja v evropskih gorah do višine 5000 DEM:** od leta 2001 velja za vse člane PD;
- **popusti pri vožnji z vlaki Slovenskih železnic**: podrobnejše informacije o popustih lahko dobite na železniški postaji v Šoštanju;
- **popusti pri nakupu planinske oz. trekking obutve v prodajalnah Planike**;
- **popusti pri nakupu planinske opreme v ERI Šport v Velenju**: PD Šoštanj je sklenilo s podjetjem ERA Velenje pogodbo, po kateri imajo vsi člani na podlagi društvene izkaznice poseben 10% gotovinski popust in 5% popusta pri plačilu s karticam pri nakupu planinske opreme; popusti ne veljajo za akcijske artikle;
- **brezplačni izvod društvenega časopisa Planinski popotnik**: ki ga prejmejo vsi člani v mesecu februarju.

Poraba članarine

Kot že najverjetneje veste, PD Šoštanj polovico zbranih sredstev od članarine odvede Planinski zvezi Slovenije, ki zbrana sredstva porabi za: dejavnost mladih, izobraževanja, varstvo gorske narave, vzdrževanje koč in planinskih poti, alpinistično dejavnost ter odpravarstvo, gorsko reševalno službo, planinsko založništvo in mednarodno dejavnost.

Tudi PD Šoštanj bo preostanek članarine porabil za nekatere zgoraj opisane namene in seveda tudi za večjo kvaliteto dela in boljšo informiranost članstva.

Pogosta vprašanja

Članske izkaznice

Sedanje izkaznice ostanejo v veljavi do 1.1.2004 in se jih lahko uporablja ne glede na oznako članstva na izkaznici. To pomeni, da lahko študent, ki je bil v lanskem letu C1 član in je uporabljal izkaznico z oznako C, letos pa bo plačal B članarino, še vedno uporablja staro izkaznico. Stare (zelene) članske izkaznice NE VELJAJO!

Planinski vestnik

A in D člani imajo v članarino vključeno tudi naročnino na Planinski vestnik, ki ga pri družinski članarini prejema samo eden (nosilec članari-

FOTOREPORTAŽA Z EVROPOHODA

O Evropohodu smo pisali že v lanski številki, nekaj pa je bilo zapisanega tudi v LISTu. Tokrat objavljamo le kratko fotoreportažo. Evropohod se je med drugim ustavil tudi pri Grebenšku v Belih Vodah, kjer je bila krajša slovesnost, nato pa so pohodniki pot nadaljevali proti Žlebniku in Slemenu.

Podpredsednik Vlado v roki drži Evrofon - palica v kateri so se zbirali oz. snemali zapisi pesmi, zgodbic in opisi običajev, ki so značilni za kraje kjer je pohod potekal.

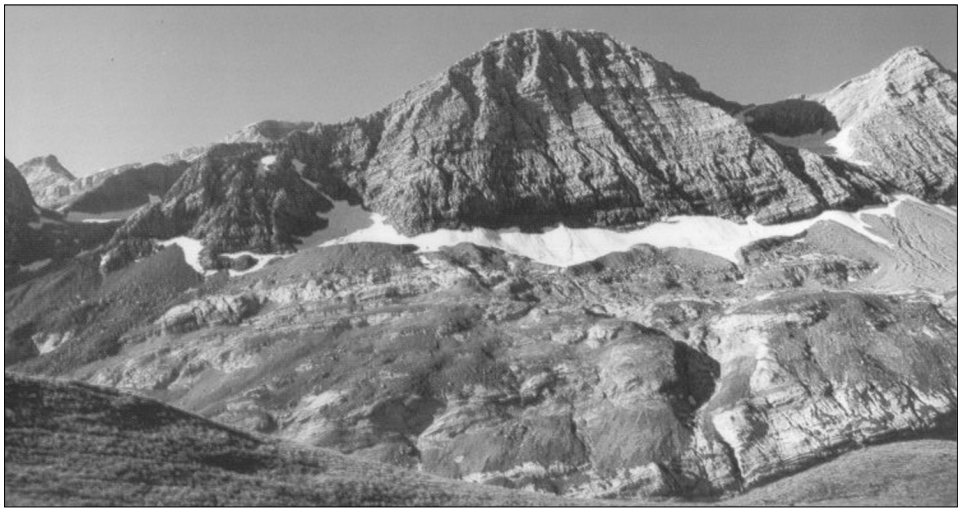

je fotografiranje v sponzorskih majicah Mestne občine Velenje in kapah pekarne Grosuplje. Jožica, naša maskota, kot jo je imenoval francoski vodič Ivan, zame pa pariški vrabček - Edith Piaf, je raztegnila meh. Peli smo in plesali kot da šele odhajamo v gore. Ker ni bilo konca ne kraja veselju, čas pa je bil za odhod, je stvar uredila naša vodnica Urška. Zares je bilo treba nazaj v Gavarnie in si nabrati novih moči za nadaljevanje poti proti pirenejski državici Andori, ki leži na nadmorski višini 1030 m, najvišje ležeči državi v Evropi in Provansi. Na poti domov smo si ogledali zanimive kraje, kot so papeško mesto Avignon, delto Rhone ter se preko Briancona, najvišje ležečega mesta v Evropi (1340 m), preko prelaza Col de Montgenevre med Francijo in Italijo vračali proti Sloveniji.
Tako je bil za nami nepozaben obisk ravninskih krajev južne Francije ter veličastnih vrhov Pirenejev.

Zinka Moškon

USTANOVA SKLAD OKREŠELJ

Ustanovitev Ustanove Sklad Okrešelj je povezana s tragično nesrečo, ko so se pri reševalni vaji 10. junija 1997 v ostenju Turske gore smrtno ponesrečili gorski reševalci: Boris Mlekuž, Luka Karničar, Rado Markič, dr. Jani Kokalj in Mitja Brajnik.
17. januarja 1996 se je pri reševanju ponesrečil reševalec Janez Plevel.
Otroci so ostali brez očetov in s tem z manjšimi sredstvi za preživetje.
Naloga sklada je zbirati denar in z njim pomagati pri šolanju otrokom družin, ki so izgubili starše pri reševalnem delu, obenem pa s temi sredstvi financirati štipendije oz. naloge, ki pripomorejo k boljšemu in varnejšemu reševanju v gorah.
Sedež sklada je pri Gorski reševalni službi Slovenije na Dvoržakovi 9 v Ljubljani.

Poslovni račun Ustanove Sklad Okrešelj:
02010-0052385495.

ne). A in D člani iz leta 2001 bodo Planinski vestnik prejeli še za januar in februar, za naprej pa morajo poravnati letošnjo članarino. Za vsako leto posebej je potrebno na PZS poslati izpolnjen in ožigosan kartonček za A in D člane.

Družinska članarina

V kompletu znamk za družinsko članarino so štiri znamkice. Za družine z več kot štirimi člani ostaja cena enaka, le naročiti je potrebno dodatne znamkice. V članstvo PD Šoštanj se vpišejo vsi lastniki D znamkic in ne samo nosilci.

Kaj je to S članstvo?

V skoraj vsakem društvu obstajajo člani, ki želijo s svojim članstvom izraziti podporo društvu, iz različnih vzrokov pa niso aktivni in hkrati ne koristijo članskih ugodnosti. Zato je planinska organizacija uvedla podporno S članarino, kar pomeni, da je plačnik še vedno član društva, ne more pa koristiti članskih ugodnosti.

Zavarovanje članov

Člani PD Šoštanj, ki so izbrali katero koli vrsto članarine razen S, so nezgodno zavarovani za primer smrti ali invalidnosti. A člani prejmejo v primeru nezgode višjo odškodnino. Nihče, tudi A član, pa ni zavarovan za dnevno odškodnino.
Člani vseh kategorij razen S so zavarovani tudi za primer reševanja v evropskih gorah zunaj Slovenije. Zavarovalnica povrne stroške do višine 2560 EUR.

Zaključek

Vsak je vabljen v Planinsko društvo Šoštanj, saj se s plačilom članarine ne končajo medsebojni stiki, ampak se šele začnejo. Vodstvo društva se trudi, da bi delo in aktivnosti PD Šoštanj kar najbolj približalo svojim članom. Imaš mogoče kakšno idejo?

Bojan Rotovnik

Članske znamkice in izkaznice lahko kupite:

- v **CVETLIČARNI NAHTIGAL**, Šoštanj
- pri ŠTEFKI LIKEB, Kajuhova 9, Šoštanj
- pri ZINKI MOŠKON, Florjan 279, Šoštanj
- na osnovni šoli BIBA ROECK (Danica Švarc)
- na osnovni šoli KARLA DESTOVNIKA KAJUHA (Franc Petek)

Postani član/ica PD Šoštanj in spoznaj vsaj delček aktivnosti, ki jih prirejamo zate!

»Že dolgo sta zato v meni zorela misel in jasen namen, da bom iskal in zbiral gorske tovariše, čeprav bodo zaradi tega trpeli nekateri cilji, da bom poskušal in se v gorah učil tudi o ljudeh. V gorah hočem kar največ lepega doživeti s pravimi prijatelji ali pa sam.« (Iztok Tomazin: KORAK DO SANJ)

IZ PLANINSKE LITERATURE

Leto 2001 je bilo posebno leto. No, vsaj zame. Najprej sem (končno) diplomirala, nato pa sem tudi dobila službo (kar je danes že prava sreča). Ta moja prva služba je ena najlepših na svetu. Seveda zame! Zakaj takšen uvod, boste vprašali. Sem zašla v razmišljanju o planinski literaturi? Niti ne, saj opravljam službo knjižničarke v knjižnici Velenje. In kaj ima to opraviti s člankom, ki naj ga napišem za šoštanjske planince? Seveda, pisala bom o knjigah, naših najboljših prijateljicah.

Preteklo leto je bilo bogato z novimi izdajami iz planinske literature. Tako zasledimo planinske vodnike kot tudi leposlovno in strokovno planinsko literaturo. V članku bom zaradi omejenosti prostora izpostavila le del novosti.

– Založba Sidarta, katero smo podrobneje predstavili v Planinskem popotniku v letu 2000, nadaljuje z izdajanjem planinskih vodnikov. V letu 2001 so izdali izletniški vodnik iz nam domačega področja – **Štajerska** (Pivka, Galun). Kot pravita avtorja v uvodu, »naslov sicer vabi na Štajersko, vendar se ta izborni vodnik ne omejuje le na našo največjo in obenem najbolj raznoliko pokrajino. V njem sta predstavljena tudi koroški del ter prekmursko Goričko.« Vidimo, da gre za predstavitev severovzhodnega dela Slovenije. Kraljuje Pohorje, Paški Kozjak, Haloze, Peca, tudi del Logarske doline je zajet. Avtorja sta vključila v vodnik kar 57 izletniških točk in gotovo vsakdo najde v njem kaj zase. Zanimivost vodnika je v tem, da avtor kot biolog bralca opozarja na kamnine, cvetlice, živali kot tudi na kulturne zanimivosti kraja oz. poti. Priporočam!
– V preteklem letu je izšel pomemben vodnik s priloženim zemljevidom (1:50.000) za vsakega ljubitelja narave in slovenskega narodnega parka – **Triglavski narodni park** (Lukan Klavžer, Šolar). »Gre za prvi vodnik, ki je nastal v letih po rojstvu parka v sedanjem obsegu,« zapiše avtorica Tea Lukan Klavžer. Žepni vodnik zajema vse najpomembnejše in tudi praktične informacije TNP, hkrati pa skuša ne le informirati in voditi, ampak tudi vzgajati bralca in pohodnika. Nepogrešljiv pri 'odpravi v TNP'!
– V zadnjih dneh leta 2000 je izšel ter v začetku leta 2001 prišel na knjižne police **Proti vrhovom: priročnik za gibanje v gorah** (Bele). Planinci smo že vrsto let pogrešali posodobljen planinski priročnik. Ta novi priročnik je namenjen vsem, ki jih zanima gorski svet – začetnikom in bolj izkušenim, alpinistom in planincem, saj po avtorjevih besedah ni mogoče potegniti ostre ločnice med planinstvom in alpinizmom, med hojo in plezanjem. Pomembno je vedeti »kako«, in to je vsebina te knjige. Ta priročnik je na slovenskem najpopolnejši in najsodobnejši priročnik o gibanju v gorah.
– Knjiga, ki jo velja tukaj tudi omeniti, ni tipična planinska literatura, jo pa velja omeniti zaradi svoje specifične narave, ki v takšnem obsegu še ni bila obdelana. Je pa vredna ogleda v vsakih planinskih očeh. Leksikon **Vsa slovenska jezera: leksikon slovenskih stoječih voda** (Firbas) klasificira tipe jezer od naravnih: ledeniških, presihajočih, rečnih; do umetnih: industrijskih, bagerskih, kmetijskih in turističnih. Jezera so navedena po abecednem redu, nekatera so 'doživela' svoje poimenovanje ob nastajanju knjige. Leksikon bogatijo poleg izvirnih podatkov tudi fotografije.
Zaradi svoje eko-loške naravnanosti, izvirnosti in nepogrešljivosti tudi ob planinskih poteh jo priporočam v branje in ogled.

na vsako goro je tudi v Pireneje možnih nešteto pristopov. Po dogovoru z njima smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina planincev je zgodaj zjutraj 11. septembra krenila naravnost iz hotela (1328 m) - hitrejša in vzdržljivejša, druga pa se je odpeljala z avtobusom na višino 2200 m, od koder je potem nadaljevala pot. Po naključju nas je bilo prav tako šestnajst. Obe naj bi se združili pri koči in nadaljevali pot skupaj do vrha. Naš skupni cilj je bil vrh Taillon, 3144 m, ki leži na španski strani Pirenejev.

Do koče Refuge de la Breche de Roland (2587 m) smo hodili približno tri ure. Pot do tja je bila kar pestra. Da so Pireneji zaradi ledenikov bogati z vodo, je bil dokaz del poti, ki nas je vodil preko šumečega razlitja, ki je bilo zaradi jutranjih ur tudi poledenelo. Z malo več previdnosti in mokrih hlačnic smo ga uspešno prešli.
Po krajšem predahu smo se odločili, da pot nadaljujemo, ne da bi čakali našo prvo skupino planincev. Sklepali smo, da nas bodo zaradi svoje zagnanosti z lahkoto dohiteli.

Že kmalu po našem nadaljevanju poti smo ugledali naše kolege, ki so se dvigali iznad skalnatega odseka poti.
Prečkali smo ledenik in po krajšem času prišli do Rolandove škrbine (2804m). Po legendi naj bi narodni junak Roland z mečem presekal skalo in utrl pot svoji vojski na francosko stran. Bil je eden od dvanajstih vitezov Karla Velikega. Padel je pri povratku iz Španije v soteski Roncevaux v Pirenejih. Najstarejši rokopis pesmi o Rolandu je iz 12. stoletja.
Tukaj se pot prevesi na špansko stran. Odpre se čudovit pogled na gavarniško okrožje ali kot ga je imenoval Victor Hugo, kolosej narave. Pogorje je oblikovano krožno nad Gavarnijem z lepo dolino ob vznožju. Ta točka nam nudi veličasten pogled na masiv španskih Pirenejev, na globoke kanjone in bujno rastje v njih.

Ob 12.30 sta bili obe skupini na vrhu Taillona. Pogled je segel na vrhove Le casque, La tour, Epaule, Marbore in Astazous. S skupinskim posnetkom smo zabeležili naš uspeh. Zapeli smo in se poveselili. Bilo je potrebno privezati duše, kar se je po pet in polurni hoji kar prileglo.
Da nas je vzljubil Zevs, ko smo obiskali njegovo domovanje na Olimpu v Grčiji pred leti, smo se prepričali tudi tokrat. Naklonil nam je prelep, kar sončno bleščav in topel dan tudi v Pirenejih. Mislim, da je bilo okrog 25 stopinj na vrhu, brez vetra. Pravo razkošje.

Ob povratku nas je malo umiril senčen ledenik, ki je terjal previdnejšo hojo, zato pa nas je razigral sončni del ledenika. Neuspelo smučanje s čevlji po njem se je končalo z mokro zadnjico in vriskanjem. Nič zato. Sonce je sijalo tako toplo, da se je vsa stvar kaj kmalu posušila.

Kljub osemurni hoji se ob povratku do avtobusa še nismo predali. Pohvalila sta nas tudi francoska vodnika, da smo dobri planinci, vešči hoje in obnašanja v gorah in veseljaški. Malo za šalo, malo za res. »Evropa vas z veseljem pričakuje,« je rekel Ivan. Sledilo

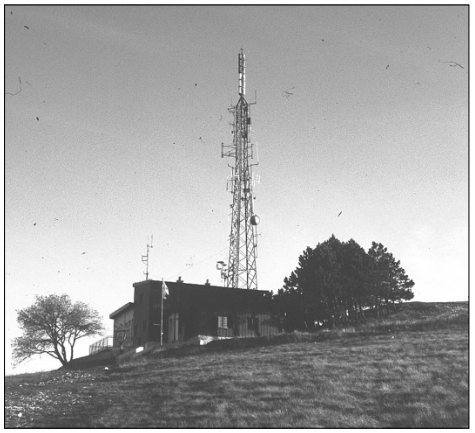

li do ceste proti Spodnjim Škofijam, kjer nas bo zopet čakal avtobus, ki nas bo odpeljal še do Ankarana. Tu je zadnja točka Slovenske planinske poti (žig).
Izlet sodi v kategorijo lahkih poti, hoje pa je skupno za okoli 6 ur.

Opise so pripravili:

Andreja Konovšek,
Bojan Rotovnik,
Brina Jerič,
Danilo Čebul,
Evgen Drvarič,
Jure Drev,
Martina Pečnik,

BILI SMO V PIRENEJIH

S Planinsko sekcijo Premogovnika Velenje sem se v času od 7. do 15. septembra 2001 udeležila enotedenskega potepanja po Provansi.. Na naši poti smo peš prešli meje petih držav: Italije, Monaca, Andore, Francije in Španije.

En dan tega potovanja smo namenili za obisk gora. Tokrat smo se podali v Pireneje. V ponedeljek, 10. septembra, smo krenili z avtobusom iz Lourda v veličastno okrožje Gavarnija pod Visoke Pireneje, ki tvorijo verigo gora, temnih masivov in zasneženih vrhov; v vznožju pa so prostrani pašniki. Pogorje je nastalo pred 150 milijoni let in ga sestavljajo granit, peščenjak in apnenec. Poteka na meji med Francijo in Španijo med Sredozemskim morjem in Biskajskim zalivom. Je dolgo 450 km in široko okrog 140 km. Pokrito je z več ledeniki. Je pomembno rečno razvodje. Reke s slapovi in brzicami so bogat vir hidroenergije. V tem območju deluje več hidrocentral. V zahodnem delu Pirenejev živijo Baski, na vzhodu Katalonci in Španci, na severu pa Francozi. Tu je tudi državica Andora.

Po serpentinasti cesti, ki se počasi dviga, smo se bližali Gavarniju. V vznožje hribov se tiščijo majhne hiše, zgrajene iz kamenja, na zelenih travnikih se pasejo sivkasto bele pirenejske krave, drobnica, konji, kar ustvarja pravo podeželsko idilo.
V nacionalnem parku, živalskem svetišču Pirenejev, domuje kraljevski orel. Mesto Cauterets dolguje svoj sloves vodi kot Bordeaux svojem vinu.

V 19.stoletju so to termalno središče obiskovali pesnik Alfred de Vigny, pisatelj in pesnik Victor Hugo, pisateljica George Sand in slavna francoska gledališka igralka Sarah Bernhardt.
Vrtoglavi prepadi, slapovi vode so nas spremljali na poti v breg stisnjeno, gorsko vasico Gavarnie. Ob prihodu nas je pozdravil sveži zrak. Prespali smo v gorskem hotelu Marbore na višini 1328 m.

Kot je znano, v tujini poti v gorah niso tako označene kot pri nas doma, zato smo kljub našim vodnikom v izogib kakršnim koli nevšečnostim za vzpon najeli dva francoska planinska vodnika. To sta bila Ivan (s poudarkom na zadnjem zlogu) in Olivier. Kot

– Deli avtorja Henrika Tume, izšli konec leta 2000, sta v mnogočem pionirsko delo na področju slovenskega planinstva. Gre za komplet knjig, ki obsega skoraj 550 strani. Naslova: **Planinski spisi** (ur. Habjan) ter **Imenoslovje Julijskih Alp**. Prva knjiga je izbor Tumovih člankov oz. spisov, ki jih je objavljal v Planinskem vestniku v začetku 20. stoletja in je prijetno potopisno branje avtorjevih gorskih raziskovanj. Besedilo spremljajo Tumove avtentične skice planinskih poti in barvne fotografije. Na koncu je zbrana Tumova planinska bibliografija. Druga knjiga pa je ponatis izdaje iz leta 1929, kjer se je avtor kot jezikoslovec posvetil raziskovanju gorskih in krajevnih imen, s katerimi se je srečeval na svojih poteh po gorah. Izvirno!
– Kot zadnjo knjigo, bi omenila učbenik z naslovom **Mentor planinskih skupin**, v kateri je sodeloval kot urednik tudi aktivni član našega planinskega društva Bojan Rotovnik.

V pričujočem članku sem Vas, bralce Planinskega popotnika, želela spomniti oz. opomniti na novejšo planinsko literaturo, katero je vredno, še posebej v zimskih mesecih, vzeti v roke in si polepšati večer ter razširiti obzorje. Vzemite v roke kakšno knjigo in se odpravite na pot!

Pa srečno!

VIRI:

BELE, Jani: ***Proti vrhovom: priročnik za gibanje v gorah***, PZS, Ljubljana, 2000.
FIRBAS, Peter: ***Vsa slovenska jezera: leksikon slovenskih stoječih voda***, DZS, Ljubljana, 2001.
PIVKA, Jurij; GALUN, Nataša: ***Štajerska***, Sidarta, Ljubljana, 2001.
PLANINSKI vestnik, letnik CI, leto 2001.
TRIGLAVSKI narodni park: vodnik, Mladinska knjiga, Ljubljana, 2001.
TUMA, Henrik: ***Imenoslovje Julijskih Alp***, Tuma, Ljubljana, 2000.
TUMA, Henrik: ***Planinski spisi***, Tuma, Ljubljana, 2000.

Brina Jerič

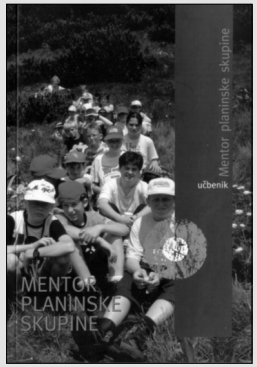

Učbenik Mentor planinske skupine je temeljno strokovno delo za planinsko usposabljanje. S sistematičnostjo in povezanostjo vsebin je ob nazorni in preprosti pripovedi svojevrsten prvenec v zakladnici slovenske planinske literature.

Knjiga bo dobrodošel sopotnik vseh, ki utirajo prve planinske poti najmlajšim in mladim, pa tudi tistim, ki so jim gore stalna učilnica življenja.

CENA: **2.900 SIT** (pri nakupu več kot 5 izvodov nudimo 20% popust)

Učbenik lahko kupite v prostorih Planinske zveze Slovenije, Dvoržakova 9, Ljubljana ali ga naročite:

– telefon 01/ 434-30-22 ali 01/ 434-30-23 (int. 104)
– fax: 01/ 432-21-40
– el. pošta: planinska.zalozba@pzs.si

PLANINSKA SKUPINA VRTEC V LETU 2002

Planinska skupina Vrtec Šoštanj deluje že drugo leto. Letos je včlanjenih v skupino 15 malih šolarjev. Glavni nosilec programa je Bojan, pomagam mu Brina. Program je podoben lanskemu: Trška pot, izlet na Goro Oljko z vlakom ter dvodnevni zaključni izlet na Smrekovec.
V oktobru 2001 je skupina prehodila prvi del Trške poti (od Ribiške koče, preko Lokovice, Pustega gradu do Pušnika), v januarju 2002 pa drugi del (od Rotovnikove jame, mimo Vile Široko do Ribiške koče). Drugi izlet je spremljal tudi naš bivši predsednik in markacist Leon. Otrokom je predstavil slovensko markacijo ter delo markacistov.
9 malih šolarjev ter obe vzgojiteljici – Jožica in Zorana - so prehodili pot, zbrali vseh pet žigov in tako bodo dobili spominski znak PD Šoštanj. Čestitamo!

Brina Jerič

MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KARLA DESTOVNIKA KAJUHA

Letos smo na OŠ Karla Destovnika Kajuha pričeli s planinskim krožkom za razredno stopnjo. Pokazalo se je, da je za tovrstno dejavnost veliko zanimanje, saj se je v krožek vključilo kar 18 učencev. Planinsko skupino vodiva Darja Črnemožnik in Alenka Plaznik. Poleg seznanjanja z osnovami planinstva so v načrtu tudi različni izleti (po Trški poti, Gora Oljka, Velika planina, dan zimskih radosti). Prvič smo vzeli pot pod noge 24. 11. 2001 ter se kot pravi planinci odpravili po Trški poti. Da nam je bilo res prijetno skupaj, pove dejstvo, da se je krožku takoj naslednji dan priključilo še nekaj učencev. Kako že pravijo? Dober glas seže v deveto vas. Pa naj otroci sami povedo, kako je bilo.

Darja Črnemožnik

Zbrali smo se ob deveti uri pred osnovno šolo Karla Destovnika Kajuha. Nato smo šli k Ribiški koči. Tam smo videli ribe, ki so bile daljše kot en meter. Potem smo šli naprej ob jezeru. Šli smo čez Družmirje in nato v Lokovico. Hodili smo po gozdu. Ko smo prišli na travnik, smo

Storžič (2132 m), 14. in 15. september
Vodniki: Miran Hudej, Martina Pečnik, Evgen Drvarič.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.

Če zremo s Kranjsko-Sorškega polja, nam zgleda Storžič pravi očak. Ko se zagrizemo v njegova pobočja, to kmalu tudi preizkusimo. Skupaj s Kriško goro obvladuje začetek Savske doline. Kje točno bo potekala tura bo znano naknadno, prilagojena bo namreč razmeram. Bomo pa vsekakor s Storžiča prečili še Kriško goro.

Smrekovec (1577 m), 29. september
Vodniki: Andreja Konovšek, Bojan Rotovnik, Miran Hudej.
Zahtevnost: lahka pot.

Na Smrekovec (1577 m) smo se ob prazniku Občine Šoštanj in mesecu rekreacije povzpeli že lani, ko smo izvedli 1. pohod na najvišji vrh naše občine. Pohod bomo izvedli tudi letos in bo verjetno postal kar tradicionalen, saj je bil Smrekovec že od nekdaj "hišna" gora Šoštanjčanov.
Pohod se bo pričel pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah. Pot nas bo vodila preko Honca (817 m) in Zg. Berložnika do Doma na Smrekovcu in nato vse do vrha Smrekovca. Predvidoma se bomo vračali po drugi poti. Vzpon na vrh Smrekovca nam bo vzel dobre 3 ure časa in spust do doma dobri 2 uri. Pot po vsej dolžini spada v kategorijo lahke označene poti in zato se lahko pohoda udeleži vsakdo, ki je zmožen okoli 6 ur zmerne hoje v skupini.

Zasavska pot - Na Janče (794m), 12. oktober
Vodnika: Evgen Drvarič, Brina Jerič.
Zahtevnost: lahka pot.

Pot, ki nas bo vodila po Zasavskem hribovju, je vključena v Zasavsko planinsko pot. Izhodišče naše poti je Litija. Preko Širmanskega hriba bomo nadaljevali pot proti Kamplovemu vrhu (716m). Tu se nam odpre lep ogled na severno stran; pred nami je Veliki vrh (622m), levo se vidi del Golišča, na vzhodu pa se dviga temni Komplov hrib. Lepi so pogledi na vasi ob poti vse tja do našega cilja – to je vasice Janče. Tu je planinski dom in žig ZPP (Zasavske planinske poti).Od doma nadaljujemo pot preko Bulatinovega vrha in se spustimo v kraj Jevnica. Hoje bo skupaj za 6- 7 ur.

Slavnik – Socerb – Tinjan – Ankaran, 16. november
Vodnika: Andreja Konovšek, Evgen Drvarič.
Zahtevnost: lahka pot.

Da bi lovili še poznojesenske tople žarke, se bomo v novembru podali na Primorsko. Obiskali bomo zadnji del Slovenske planinske poti. Z avtobusom se bomo v zares zgodnjih jutranjih urah odpeljali do Podgorja, od koder bomo po uri in pol hoje osvojili Slavnik (1028 m - žig). Slavnik je najvišji vrh v slovenskem delu Čičarije in z njega se nam odpre čudovit razgled. Z vrha se spustili do Prešnice, kjer nas bo čakal avtobus in nas zapeljal do Socerba (žig). Od tu bomo spet "dali pot pod noge" in se preko Kraškega roba spustili v Osp (znamenita plezališča) in naprej do Tinjana. S Tinjanskega hriba je najlepše razgledišče Slovenske Istre (pogled na morje in notranji gričevnat in hribovit svet). Tu bomo verjetno dočakali tudi sončni zahod in se nato spusti-

Rinke - Turska gora (2251 m) - Planjava (2394 m), 3. – 4. avgust

Vodniki: Matej Kortnik, Martina Pečnik, Barbara Mavsar.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.

Zanimiv konec Savinjskih Alp, v katerega se že dolgo nismo odpravili ali pa še sploh ne. Pot bomo pričeli v Logarski dolini. Povzpeli se bomo do Frischaufovega doma na Okrešlju. Nadaljavali bomo proti Savinjskemu sedlu. Pot proti sedlu bomo zapustili malo nad razcepom poti za Mrzlo goro in se bomo usmerili proti Koroški Rinki. Tu nas čakata slabi dve uri vzpona po S ostenju Rink, ki pa je lepo zavarovan z jeklenicami in klini. Pot nas pripelje na vrh Koroške Rinke. Do Krajnske ni prav daleč in ker je malo višja, je vzpon do nje še toliko bolj zanimiv. Iz Rink se bomo spustili na nam bolj poznano pot, ki pelje z Okrešlja čez Turski žleb na Skuto. Mi jo bom mahnili ravno v nasprotno smer, in sicer mimo vhoda v Turski žleb proti Turski gori. To bo tudi zadnji vrh za prvi dan. Od Kamniškega sedla, kjer bomo tudi prespali, se bomo naslednji dan odpravili na Planjavo. To pa so nam že malo bolj poznane poti. Spust bomo opravili čez Škarje, mimo Koče na Klemenči jami v Logarsko dolino.

Špik (2472 m), 31. avgust

Vodniki: Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Danilo Čebul.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.

Čeprav zavzema Špik po višini v martuljški panorami skromno šesto mesto, mu neizpodbitno pripada prvenstvo drugačne, za marsikoga pomembnejše vsebine in veljave. Severni obraz Špika je s svojo drznostjo in estetsko ter arhitektonsko popolnostjo idealni simbolni prikaz gornikove predstave, kaj mu gora pomeni (T. Mihelič: Julijske Alpe Severni pristopi).
Špik je tudi edini vrh v Martuljški skupini, na katerega pripelje markacija in je tako dostopen tudi »navadnim« gornikom - neplezalcem. Mi bomo naš izlet pričeli na tretjem ovinku Vršiške ceste. Tam je namreč odcep k Koči v Krnici (1113 m), ki je naša edina postojanka ob poti (30 min.). Od koče bomo nato krenili proti vrhu. Pot je bolj naporna kot zahtevna, čeprav tudi te ne gre zanemarjati. Do vrha bomo rabili $4^1/_2$-5 ur. Spust bomo odvisno od razmer opravili po poti čez Kačji graben ali po poti prihoda (3-4 ure).

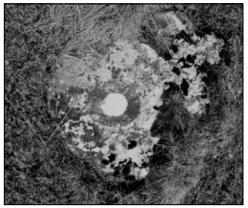

popili malo soka in pojedli kakšno čokolado. Prišli smo do ograje, čez njo pa je bila lestev. V tej ograji so se pasle ovce. Nato smo šli spet po gozdu, kjer je bilo veliko listja. Zakopali smo se vanj in učiteljica nas je fotografirala. Nato smo šli po cesti in se skrili učiteljicama. Seveda sta nas takoj našli. Kmalu smo prišli na igrišče v Lokovico, kjer smo pojedli sendviče in popili veliko soka. Igrali smo se tudi z žogo in se lovili. Nato so razen mene odšli nazaj proti Šoštanju. Jaz sem ostal v Lokovici, kjer sem doma. Proti domu sem se odpravil peš.

Nejc Borovnik, 3. b

Na izlet smo šli po Trški poti okoli Šoštanja

Hodili smo precej dolgo. Pol poti smo se vzpenjali, pol poti pa smo hodili po ravnini. Na pot smo se odpravili okoli devete ure zjutraj. Čeprav je sijalo sonce, je bilo mrzlo. Zraven sem imela pol litra soka in velik sendvič. Takoj ko smo se ustavili, sem začela jesti. Celo pot smo se pogovarjali. Bilo je super, razen tega, da nas je celo pot zeblo. Čeprav je bila pot dokaj naporna, smo vzdržali. Na nekaterih postajah smo dobili tudi žige. Domov smo se vrnili okoli enih popoldne.

Pa še to: dobili smo tudi dnevnik mladega planinca in majhno karto, na kateri je bila narisana Trška pot.

Tjaša Ostervuh, 3. b

PLANINSKI POPOTNIK GRE Z NAMI V GORE

V prejšnji številki smo pričeli z akcijo Planinski popotnik gre z nami v gore. Naloga je bila, da Planinski popotnik vzamete na izlet in se z njim fotografirate. Na naš naslov sta prispeli dve fotografiji. Najprej se je oglasila Zdenka Mihelič (PD Ribnica), ki je naše glasilo vzela kar s sabo na Kavkaz, kjer je zastopala Mladinsko komisijo PZS na eni izmed sej Youth Commission. Seveda domačini na smemo "izviset' in zato je Bojan poskrbel, da smo se tudi na lanskem Snežkovanju fotografirali skupaj s Popotnikom.

Zaradi 'izrednega' zanimanja za natečaj ga ponavljamo. Tokrat je edini pogoj, da se s Planinskim popotnikom slikate čim višje ali čim dlje (v hribih seveda). Morebitni "letalski posnetki" ne veljajo. Najboljše fotografije, ki jih boste poslali na naslov MO PD Šoštanj, Lokovica 61, 3325 Šoštanj, bodo objavljene v naslednji številki.

MLADINA IN GORE

Končno je napočil velik dan (17. 11. 2001), ko smo se mlade planinke Franja, Jelka, Nika in jaz po vseh pripravah in učenju odpravile v Bakovce na regijsko tekmovanje Mladina in gore. Na osnovni šoli Bakovci so nas s kulturnim programom in plesnimi točkami sprejeli tamkajšnji učenci. Dobili smo še nekaj koristnih napotkov, potem pa smo se razvrstili v učilnice, kjer smo pisali teste. Malce treme je bilo, a ker je bilo tudi znanje, smo test uspešno rešile. Ob diapozitivih je sledilo potovanje na Balkan in tamkajšnje gore. Tudi tam je gorski svet čudovit, a kljub temu se ne more primerjati s čudovitimi slovenskimi gorami. Po neskončno dolgem čakanju so le nastopili napeti trenutki pričakovanja, saj je bil čas razglasitve rezultatov. Vsem v dvorani je zastal dih in vsak je komaj čakal, da zasliši ime svoje ekipe. Ko se je iz zvočnikov oglasilo:
»Podrepne muhe iz Šoštanja so dosegle 2. mesto!« je bilo videti in slišati vse: vzklike veselja, solze ganjenosti in smeh, iz katerega je bilo prepoznati neizmerno zadovoljstvo.

Vse štiri tekmovalke smo se veselile tega uspeha in uvrstitve na državno tekmovanje. Z nami sta se veselili tudi mentorici Danica Švarc in Vida Rehar, katerima smo zelo hvaležne, saj sta nas odlično pripravili na tekmovanje in s tem omogočili tako lep rezultat. 19. 1. 2002 je bilo državno tekmovanje v Ljubljani. Tudi tukaj smo dokazale, da veliko znamo. Najbolj pomembno pa je bilo, da smo se vsi zabavali v družbi Foxy Teens, spoznali zmagovalce in druge tekmovalce, srečali prijatelje ter se naučili, kako varno hoditi v gore.

Jerica Koren,
OŠ Bibe Roecka

SPOMINI IZ PLANINSKEGA TABORA DOVJE 2001

Število lepih trenutkov, ki sem jih preživel lani avgusta v planinskem taboru v Dovju, je ogromno oziroma jih je preveč, da bi jih opisal v tem članku. To je bil resnično nepozaben teden, ki sem ga preživel dobesedno v objemu gora. Iz samega tabora smo imeli celo pogled na Triglav, kar je še toliko lepše. Seveda pa je najpomembnejše to, da sem ta teden preživel v prijetni družbi. Posebnost tega tabora je bila tudi ta, da so se ga udeležili trije Italijani, dva fanta in eno dekle. Vreme smo imeli še kar v redu, čeprav brez dežja ni šlo. Vendar to nas ni spravilo v slabo voljo. Takrat smo imeli predavanja ali pa smo se igrali razne igre. Glavna dejavnost v taboru pa so bili seveda izleti v gore, ki so nam dobro uspeli. Le izlet na Jerebikovec nam je pokvaril že prej omenjeni dež. Sicer pa smo osvojili vrh Kepe in po sestopu bivakirali v naravi.

cer ime za celotno hribovje na severnem robu Cerkniškega polja. V dolino se bomo vrnili čez Malo Slivnico (863 m) in vas Bločice. Pot ni zahtevna, prijetna spomladanska hoja nas bo vodila čez mediteranski hrastov gozd in pašnike. Glede na naravno posebnost območja bomo drugi del izleta namenili naravnim znamenitostim. Slavo presihajočega Cerkniškega jezera je ponesel v svet že Valvasor. V čem je njegova skrivnost, bomo dognali ob obisku pri domačinu Kebetu, ki je izdelal zanimivo maketo Cerkniškega področja in delovanja Cerkniškega jezera. Nato si bomo ogledali še vhoda v dva največja ponora Velika in Mala Karlovica. Če bodo razmere dopuščale, se bomo sprehodili še do požiralnika Retje.
Čas hoje: Cerknica – Velika Slivnica 2.5 ure, Velika Slivnica – Bločice 2.5 ure.

Južni bohinjski greben, 22. – 23. junij

Vodniki: Bojan Rotovnik, Brina Jerič, Barbara Mavsar.
Zahtevnost poti: lahka pot.

Planinsko društvo Šoštanj redko obiskuje primorske hribe, še manj pa tolminski predel. Razlog je več kot očiten, saj slabe prometne povezave vplivajo na dolgo vožnjo. Na junijski dvodnevni izlet se bomo podali zgodaj zjutraj, tako da bomo ob za planince primerni uri že v vasici Stržišče (764 m) nad Baško grapo. Vzpenjali se bomo prečno po pobočju po Geološki transverzali in preko Peči (1727 m) osvojili Rodico (1966 m). Od tam nas čaka krajše in zelo razgledno grebensko prečenje Raškovca (1967 m) in Matajurskega vrha (1938 m) ter mimo Konjskega vrha (1879 m) do pl. doma Zorka Jeleniča na Črni prsti (1844 m). V tem planinskem domu bomo prenočili. Naslednji dan se bomo spustili po slovenski planinski poti do Vrha Bače (1281 m) in nato še do Soriške planine, kjer nas bo čakal avtobus in odpeljal domov.
Celotna pot sodi v kategorijo lahke označene poti in je primerna za vsakogar s primerno fizično pripravljenostjo ter ustrezno opremo za visokogorje. Greben od Rodice do Črne prsti slovi po svojem botaničnem bogastvu in upajmo, da bomo tudi mi deležni tega.
Prvi dan bo hoje za okoli 8 ur, drugi dan pa za dobrih 5 ur.

Dobrač (2166 m), 13. julij

Vodniki: Danilo Čebul, Miran Hudej, Jure Drev.
Zahtevnost izleta: lahka pot.

Vročega poletnega julija bomo organizirali izlet na 2166 m visok Dobrač, ki se nahaja na severni strani Ziljske doline in južni strani Dravske doline. Ta gorski masiv, ki se razteza med obema dolinama, dosega dolžino preko deset kilometrov in v mnogočem spominja na naše Karavanke, ki so tudi lepo vidne, saj se nahajajo v njegovi neposredni bližini. Dostop je mogoč iz mnogih smeri, največkrat pa se izletniki odločijo za pristop po zasebni panoramski cesti dolžine 16,5 km, ki nas iz Beljaka pripelje na višino 1732 m. Na vrhu te razgledne gore so televizijski stolp, visok 164 m, planinska koča, vremenska postaja in dve cerkvici, (nemška in slovenska), ki slovita kot najvišji romarski cerkvi v Evropi. Leta 1348 je katastrofalni potres razklal vrh Dobrača, ko je mogočen podor zasul del Ziljske doline, jo zajezil in pokopal pod sabo 17 vasi. Zaradi razsežnosti potresa, ki je zajel površino vse do Ogleja, je v naslednjem letu nastala velika kužna epidemija, ki je pomorila dobršen del prebivalcev Evrope.

Vodniki bodo po ogledu predvidene ture določili najbolj primeren dostop na to znamenito goro. Seveda bomo za izlet rabili tudi ustrezne veljavne dokumente.

OPISI IZLETOV PD ŠOŠTANJ

Vivodnik (1508 m), 23. marec

Vodniki: Jure Drev, Bojan Rotovnik, Miran Hudej.
Zahtevnost poti: lahka pot.

Menina (1508 m) je planota, ki se razprostira od prevala Lipa (722 m) na vzhodu do Črnivca na zahodu ter med Tuhinjsko in Zadrečko dolino. Sama planota leži v nadmorski višini okoli 1400 do 1500 m. Najvišji vrh je Vivodnik (1508 m). Menina je za Veliko planino drugo največje pašno območje v Sloveniji. Največja je planina Biba, kjer je tudi ena od dveh planinskih postojank. Druga je Dom na Menini, ki je v upra-

vi PD Gornji Grad. Na severno stran je lep razgled na Savinjske planine ter proti jugu daleč na Notranjsko.
Pot nas bo predvidoma vodila iz Velikega Rovta s prelaza Lipa prek Slapov in Velike Poljane na planino Bibo. Od tu naprej bomo pot nadaljevali proti Vivodniku in do Doma na Menini. Sledil bo še spust v Gornji Grad. Pot spada med lahke označene poti, hoje pa je za okoli 7 ur.

Izlet na Krim (1108 m), 20. april

Vodnici: Brina Jerič, Barbara Mavsar.
Zahtevnost poti: lahka pot.

Krim je najizrazitejša gora južno nad Barjem. Njegovo plečato podobo je videti skoraj iz vseh delov našega glavnega mesta. O njem so večkrat zapisali, da je ljubljanski vremenski prerok.
Ljubitelji narave lahko vrh Krima spet obiskujemo šele po odhodu jugoslovanske vojske leta 1991. Kar dvajset let je bil dostop na vrh zaradi vojaških objektov prepovedan. Planinski dom je tako planincem zopet odprl svoja vrata. Na vrh pripelje tudi cesta, kateri se lahko pri hoji skoraj izognemo. Celotno področje je pokrito z gozdovi. Vrh je markanten, saj ponuja ob lepem vremenu pogled na skoraj vse najpomembnejše slovenske gorske skupine od Julijcev na zahodu prek Karavank in Kamniških Alp do Posavskega hribovja na vzhodu. Južno pa se razkazuje valoviti svet notranjskih gozdov s Snežnikom na čelu.
Turo bomo začeli pri kmetiji Špelin (300 m), nadaljevali pot skozi gozd do vasi Planinca, nato pa vedno strmeje v hrib proti vrhu (1108 m). Sestopili bomo po drugi strani hriba, v Iški vintgar, kjer se bomo lahko prijetno odpočili in naužili lepot tega zelenega območja.
Dolžina ture: Jezero - Planinca 45 min, Planinca – vrh 1.30 ure, vrh - Iški vintgar 1.30 – 2 uri. Skupaj torej 5-6 ur.
(Povzeto po Sidartinem izletniškem vodniku: *Izleti po ljubljanski okolici, 1994.*)

Slivnica (1114 m) in Cerkniško jezero, 26. maj

Vodnici: Martina Pečnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: lahka pot.

Slivnica skupaj z Javorniki predstavlja obod Cerkniškega polja, našega v svetu najbolj znanega kraškega polja. Notranjska lepotica slovi po cerkniških coprnicah, mi pa si jo bomo ogledali z bolj planinske plati.
Pot bomo pričeli v Cerknici, od koder se bomo preko Gradišča in Debelega vrha povzpeli naravnost na vrh Slivnice, ki je si-

Vmes so bili tudi dnevi, ko smo si lahko malce odpočili od napornih tur. Tako smo en dan izkoristili za rafting na reki Savi; to je bila prava osvežitev. Sledilo je kopanje in proste urice za potepanje po Bledu. Zopet nam je vse skupaj malce pokvarilo vreme, a je bilo vseeno lepo.
Zadnji dan smo imeli družabne igre. Tekmovali smo in v raznih igrah resnično uživali in se zabavali, kar je najpomembnejše. Vrhunec iger je bila nogometna tekma proti domačinom iz Dovja, ki smo jo po izenačeni in napeti igri dobili mi. Lepih doživetij pa s tem še ni konec.
Najtežje je bilo v soboto, ko smo se morali posloviti. Vsem udeležencem in vodstvu je bilo težko, še posebej meni. A vendarle smo morali iti vsak na svoj konec. Vendar smo si prisegli, da se naslednje leto zopet vidimo in to mi je spet dvignilo moralo. Kar dolgo časa zatem sem še pogrešal prijatelje iz tabora. To so bili trenutki, ki jih ne bom nikoli pozabil.

Jure Grudnik

DIJAŠKA SKUPINA

Dijaška skupina obstaja približno že približno tri leta in je že od samega začetka zelo aktivna. Hodimo na izlete, se udeležujemo raznih akcij, tekmujemo na planinskih orientacijskih tekmovanjih in še bi lahko našteval. Skratka, počnemo stvari, ki nas veselijo. Imamo pa samo en problem. To je premajhno število dijakov, ki se vključujejo v dijaško skupino. Zelo bi bili veseli kogarkoli, ki ga veseli naše početje in da bi se nam pridružil. Vsakdo je dobrodošel. Glavni namen dijaške skupine je ta, da aktivno preživimo prosti čas in skratka, da se zabavamo. Če človek aktivno preživlja prosti čas, potem ni bojazni, da bi zašel na kriva pota kot so droge in alkohol. Do zdaj nam je to dobro uspevalo, in ne dvomim, da nam ne bi še naprej. Vsi dijaki lepo vabljeni. Kontaktna oseba je koordinator dijaške skupine Matej Kortnik (mobitel 040 328-898).

Lep planinski pozdrav!

ZA VAS BRSKAMO PO ZGODOVINI

- leta 1912 je nemško planinsko društvo postavilo svojo kočo na Uršlji gori, ki je takrat spadala v območje takratne Šaleške podružnice
- o deli Šaleške podružnice je Janko Srnec kot njen vodja v Planiskem vestniku leta 1922 objavil spis Šaleška pokrajina
- 13. avgusta 1942 je 1. štajerski bataljon zažgal kočo na Smrekovcu, da bi preprečil nastanitev okupatorja v koči
- 21. septembra 1952 so odprli dom na Slemenu, ki je bil leta 1962 preimenovan v Andrejev dom na Slemenu (v zahvalo Andreju Stegnarju za vse delo in skrb, ki ga je vložil v PD Šoštanj)
- leta 1972 je Zinka Kostanjšek kot oskrbnica preživela prvo poletje v koči pri Triglavski jezerih
- v Šoštanju je zagorela luč na silvestrovo 1902

(brskali smo po zborniku PD Šoštanj 90 let)

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ IMA SEKCIJO ZLATOROG

Člani študentske skupine Mladinskega odseka PD Šoštanj smo delovali šest let in nato ugotovili, da nas večina žal ni več študentov. Skupaj smo preživeli kar nekaj prijetnih dni v gorah in dolinah, tako da smo se odločili, da želimo skupaj organizirano delovati tudi v prihodnje. A kaj, ko so pravila glede članov skupin mladinskega odseka jasna, saj s preseženo starostjo 26 let ne moreš več biti član mladinskega odseka, razen če nisi v vodstvenih funkcijah.

Na zadnjem srečanju članov študentske skupine pri Matotu smo se odločili, da predlagamo upravnemu odboru društva ustanovitev sekcije z imenom ZLATOROG. Pri tem smo imeli v mislih najlepšo planinsko pravljico o Zlatorogu in ne to, na kar večina ljudi najprej pomisli.

Uradni rojstni dan sekcije je 18. januar 2002, ko je Upravni odbor Planinskega društva Šoštanj s sklepom podprl idejo o ustanovitvi sekcije. S tem smo tudi člani sekcije avtomatično pridobili svojega predstavnika v upravnem odboru društva, ki nas bo zastopal.

In kaj naj bi bilo delovno področje sekcije Zlatorog?

- Organiziranje izletov, pohodov, taborov, orientacijskih tekmovanj, ipd.;
- organiziranje tehnično težavnejših planinskih izletov;
- organizirano turno smučanje in plezanje v stenah ter dvoranah;
- redna tedenska rekreacija in občasna srečanja članov sekcije;
- udeležba in soorganizacija različnih aktivnostih v okviru PD Šoštanj.

Ustanovnih članov je 14, kar pa ne pomeni, da smo zaprli vrata. Nasprotno. Vabljeni vsi, ki vas zanima zahtevnejše področje planinstva. Starostnih omejitev ni.

Kaj vse se bo v praksi izvajalo, se bo pokazalo že v bližnji prihodnosti. Že sedaj pa izvajamo redno tedensko vadbo v Domu TVD Partizan, in sicer vsak ponedeljek od 20. do 21.30 ure. Prav tako smo izvedli prvi izlet sekcije, in sicer smo prišli tik pod Krofičko, dlje pa zaradi neugodnih snežnih razmer ni šlo. Seveda naše delovanje ne bo potekalo brez občasnih srečanj, kjer se na neformalni način družimo in dogovarjamo glede prihodnjih aktivnosti.

Torej, vabljen v našo sekcijo. Edini pogoj za pristop je članstvo v Planinskem društvu

STATISTIČNI PREGLED ČLANSTVA PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ (od 1990 do 2001 leta)

A člani	B člani skupaj	B člani	B2 člani	C člani skupaj	C1 člani	C2 člani	C3 člani	C4 člani	D družine	S podporni člani	Skupaj	Indeks
0	**145**	/	/	**101**	/	/	/	/	/	/	**246**	100,0
0	**175**	/	/	**80**	/	/	/	/	/	/	**255**	103,7
0	**200**	/	/	**120**	/	/	/	/	/	/	**320**	125,5
1	**216**	/	/	**100**	/	/	/	/	/	/	**317**	99,1
3	**212**	/	/	**80**	/	/	/	/	/	/	**295**	93,1
4	**241**	/	/	**103**	/	/	/	/	/	/	**348**	118,0
2	**211**	/	/	**135**	/	/	/	/	/	/	**348**	100,0
5	**214**	/	/	**141**	/	/	/	/	/	/	**360**	103,4
11	**188**	/	/	**134**	/	/	/	/	/	/	**333**	92,5
11	**175**	/	/	**123**	/	/	/	/	/	/	**309**	92,8
10	**181**	/	/	**119**	/	/	/	/	/	/	**310**	100,3
12	**160**	155	5	**131**	27	19	60	25	**4**	**0**	**307**	99,0

Vrsta članstva*	Obrazložitev
A član	dodatne ugodnosti in popusti
B član	odrasli (nad 27. let)
B2 član	starejši člani nad 70. let (50% popusta)
C1 član	redni študentje od 18. do 27. leta
C2 član	dijaki (končana OŠ do 18. leta)
C3 član	osnovnošolci
C4 član	predšolski otroci

Vrsta član.*	Obrazložitev
D1 člani	družine s štirimi člani
D2 člani	družine z več kot štirimi člani
S1 član	posameznik - donator

** stanje v letu 2001*

AKCIJE MLADINSKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ ZA LETO 2002

KDAJ?	KAJ?	ORGANIZATOR oz. VODJE IN VODNIKI
19. januar	DRŽAVNO TEKMOVANJE Mladina in gore	MK PZS + MO PD LJ - Matica
23. – 26. februar	SNEŽKOVANJE - 2. del Planinske šole (Zajčeva Koča pod Krvavico)	Martina, Andreja
23. – 24. februar	3. SREČANJE MLADIH PLANINCEV Savinjskega MDO (dijaki in študentje)	PO MO SMDO
februar	ZIMSKE NORČIJE	PS OŠ KDK - mlajša
marec	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE	Barbara
marec/april	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE	Barbara
april	KOŠENJAK ALI KREMŽARICA	PS OŠ KDK - starejša
april	KUM (3. del Planinske šole)	PS iz obeh šol
maj	SPOT – Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje	MK PZS
maj	ŠALEŠKA PLANINSKA POT	PS OŠ KDK - starejša
maj	URŠLJA GORA	PS OŠ Biba Roeck
maj	GORA OLJKA	PS OŠ KDK - mlajša
junij	VELIKA PLANINA	PS OŠ KDK - mlajša
13. – 20. julij	PLANINSKI TABOR ZA OSNOVNOŠOLCE (4. del Planinske šole)	Odbor MO
julij	POHODNI TABOR MLADIH PLANINCEV	PO MO SMDO
3. – 10. avgust	TABOR MLADIH PLANINCEV (15 – 26 let)	PO MO SMDO
28. september	6. srečanje mladih planincev (osnovnošolcev) Savinjskega PO MO	PO MO SMDO
12. oktober	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – MO PD Šoštanj	Barbara
oktober/november	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE	Barbara
16. november	Tekmovanje MLADINA IN GORE (regijsko tekmovanje)	MK PZS
25. december	BOŽIČNI POHOD Z BAKLAMI NA SV. KRIŽ (1051m)	Dijaška skupina

Šoštanj ter podpisana pristopna izjava. Potem pa se začne dogajati …

Bojan Rotovnik

P.S. Svoje aktivnosti redno objavljamo na spletnih straneh PD Šoštanj (http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/), in sicer na strani NOVICE.

Ustanovni člani sekcije ZLATOROG:

Bojan Rotovnik, Barbara Mavsar, Andreja Konovšek, Jerneja Mavsar, Matej Novak, Blanka Gagulič, Mateja Jurkovnik, Matej Kortnik, Roman Pibernik, Peter Kortnik, Mihael Pibernik, Nataša Ževart, Brina Jerič in Martina Pečnik.

TERMIN	AKCIJA	VODJA
20. januar	**Krofička 2083m**	**Martina Pečnik**
17. februar	**Po ravenski poti**	**Barbara Mavsar**
10. marec	**Z Matom na Smrekovec 1577m**	**Mato Novak**
julij	**Grossglockner (3798 m), Avstrija**	**Bojan Rotovnik**
avgust	**Piknik na Smrekovcu (»obujanje starih običajev«)**	**Peter Kortnik, Roman Pibernik**
september	**Bivakiranje á la Martina**	**Martina Pečnik**
31. oktober	**Izlet v neznano**	**Brina Jerič, Andreja Konovšek**
ponedeljek 20 – 21.30 Dom TVD Partizan	**Redna tedenska rekreacija**	**Bojan Rotovnik**
vsak dan…	**…so dobrodošle izvirne ideje in predlogi**	**vsi**

Pripravila: Barbara Mavsar

V LETU 2001 SO PODPRLI DELO MLADINSKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ:

- **Občina Šoštanj**
  - http://www.sostanj.si/
- **Zveza za šport otrok in mladine Slovenije**, Ljubljana
  - http://www.sportmladih.net/zsoms/
- **Mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije**, Ljubljana
  - http://www.pzs.si/mk/
- **Termoelektrarna Šoštanj**
  - http://www.te-sostanj.si/
- **Krajevna skupnost Šoštanj**
- **Papirnica Pero, Šoštanj**
  - http://www.rotovnik-sp.si/
- **mesečnik LIST**, Šoštanj
  - http://www.sostanj.si/list/list.htm
- ter še mnogi drugi!

Hvala in se še priporočamo!

AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 2002

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	VODJA* IN VODNIKI
5. januar	**Pohod Rogla, 1517 m – Osankarica**	Lahka pot	VO - Matej Kortnik, Miran Hudej, Jure Drev
19. januar	**Gora Oljka, 733 m** – »Zdravju naproti«	Lahka pot	VO - Matej Kortnik, Jure Drev
27. januar	**Turna smuka na Smrekovcu**	Lahka turna smuka	VO - Bojan Rotovnik, Danilo Čebul
16. februar	**Pohod na Peco, 2125 m**	Zahtevna pot	VO - Evgen Drvarič, Martina Pečnik, Miran Hudej
23. do 26. februar	**Snežkovanje 2002 (Zajčeva koča pod Krvavico)**	/	Odbor MO
2. marec	**Občni zbor**	/	UO PD Šoštanj
3. marec	**Pohod po Trški poti**	Lahka pot	vsi vodniki
marec	**Planinsko orientacijsko tekmovanje**	/	MO - Pododbor za orientacijo
marec/april	**Planinsko orientacijsko tekmovanje**	/	MO - Pododbor za orientacijo
23. marec	**Vivodnik, 1508 m** (Menina)	Lahka pot	VO - Jure Drev, Bojan Rotovnik, Miran Hudej
20. april	**Krim**, 1108 m	Lahka pot	VO - Brina Jerič, Barbara Mavsar
1. maj	**Prvomajsko srečanje na Forhteneku**	Lahka pot	VO - Danilo Čebul, Evgen Drvarič
26. maj	**Slivnica, 1114 m in Cerkniško jezero**	Lahka pot	VO - Martina Pečnik, Andreja Konovšek
22. in 23. junij	**Južni Bohinjski greben**	Lahka pot	VO - Bojan Rotovnik, Brina Jerič, Barbara Mavsar
13. julij	**Dobrač, 2166 m** (Avstrija)	Lahka pot	VO - Danilo Čebul, Miran Hudej, Jure Drev
julij	**Tabor mladih planincev** - OŠ	/	Odbor MO
3. in 4. avgust	**Rinke – Turska gora – Planjava, 2394 m**	Zelo zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Martina Pečnik, Barbara Mavsar
avgust	**Tabor mladih planincev** - za dijake	/	MO - dijaška skupina
31. avgust	**Špik , 2472 m** (Martuljkova skupina)	Zelo zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Danilo Čebul
14. in 15. september	**Storžič, 2132 m**	Zelo zahtevna pot	VO - Miran Hudej, Martina Pečnik, Evgen Drvarič
29. september	**Smrekovec, 1577m** – občinski praznik in Dnevi rekreacije 2002	Lahka pot	VO - Andreja Konovšek, Miran Hudej, Bojan Rotovnik
12. oktober	**Zasavska pot** (dokončanje)	Lahka pot	VO - Evgen Drvarič, Brina Jerič
12. oktober	**Planinsko orientacijsko tekmovanje**	/	MO - pododbor za orientacijo
26. oktober	**Izlet v neznano**	Lahka pot	VO - Miran Hudej, Vlado Stropnik
16. november	**Slavnik, 1028m – Socerb – Tinjan - Ankaran**	Lahka pot	VO - Andreja Konovšek, Evgen Drvarič
25. december	**Božični pohod na Sveti Križ, 1051m**	Lahka pot	vsi vodniki
			** prvonapisani je vodja izleta*

Za udeležbo na aktivnostih PD Šoštanj sta potrebni ustrezna psiho-fizična pripravljenost in oprema.

PD Šoštanj si pridržuje pravico do sprememb datumov navedenih v seznamu.

Ažurna obvestila o aktivnostih Planinskega društva Šoštanj lahko najdete:

- na spletnih straneh PD Šoštanj: *http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/*,
- na društveni oglasni deski na avtobusni postaji Šoštanj,
- na kabelski TV Šoštanja (C03) ter
- v mesečniku LIST (planinski kotiček).

SEZNAM VODNIKOV PD Šoštanj

VODNIK/VODNICA	NASLOV	POŠTA	TELEFON	GSM	vodniška kat.
Andreja Konovšek	Lokovica 61	Šoštanj	58-82-627	031/ 869-927	A
Barbara Mavsar	Toledova 2	Velenje	58-65-922	041/ 934-488	A*
Bojan Rotovnik	Aškerčeva 11	Šoštanj	891-10-16	031/382-450	A, B, D
Brina Jerič	Kardeljev trg 3	Velenje	58-68-905	041/ 432-368	A
Danilo Čebul	Prešernov trg 4	Šoštanj	58-82-510	041/ 776-432	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58-81-042	/	A, B
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58-81-799	041/ 776-269	A, D*
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1	Šoštanj	58-81-268	/	A, B*, D
Matej Kortnik	Čemšenik 18	Čemšenik	/	040/ 328-898	A, B, D
Miran Hudej	Lokovica 17 A	Šoštanj	58-82-744	041/ 776-268	A, D*

Planinsko društvo 1904 Šoštanj

Opomba: * pripravnik/ pripravnica za označeno kategorijo.

Poštnina plačana pri pošti 3325 Šoštanj

NEKOČ JE BIL IZLET

Fotomaherja:
Bojan Rotovnik in Mojca Novak